

WILEŃSKI



DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 8.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str.
Poz.: 71 Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 3 kwietnia 1930 r. o ogłoszeniu Przepisów regulujących sprawy terminatorskie w Okręgu Izby Rzemieślniczej w Wilnie	104
72 Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 16 kwietnia 1930 r. w przedmiocie ustalenia cen drzewa użytkowego dla poboru daniny lasowej	107
73 Okólnik Nr. 10 Wojewody Wileńskiego z dnia 14 kwietnia 1930 roku do P. P. Starostów Województwa Wileńskiego o rachunkowości i sprawozdaniach instytucji opiekuńczych	107
74 Okólnik Nr. 11 Wojewody Wileńskiego z dnia 24 kwietnia 1930 r. do wszystkich P. P. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie wnoszenia i popierania oskarżenia przed Sądami Grodzkimi (ob. Powiatowymi) przez władze administracyjne	108
75 Okólnik Nr. 12 Wojewody Wileńskiego z dnia 17 kwietnia 1930 r. do wszystkich Panów Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie oszczędności w wydatkach budżetowych	109
76 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia kwietnia 1930 roku do wszystkich P. P. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego i Magistratu miasta Wilna (Seksja Zdrowia), w sprawie denaturatu skażonego wzmocnionym środkiem skażającym	110
77 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 24 kwietnia 1930 roku do P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Pana Prezydenta m. Wilna w sprawie stosowania oszczędności przy wykonywaniu budżetów związków komunalnych na r. 1930/31	110
78 Orzeczenia Wojewody Wileńskiego o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne	111
79 Orzeczenia Wojewody Wileńskiego o zdjęciu ochronności z działek leśnych	112
80 Rejestracja Stowarzyszeń	113
81 Rejestracja Cechu	113
82 Odebranie debitu pocztowego	113
Poz.: 83 Statut o zabezpieczeniu emerytalnem pracowników miejskich miasta Wilna i ich rodzin, uchwalony przez Radę Miejską w dniu 27-go lutego 1930 r.	114
84 Ogłoszenie Magistratu m. Wilna w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zabudowania części m. Wilna	119
Poz.: 85 Obwieszczenia Sądów Powiatowych w sprawach spadkowych	119
86 Obwieszczenia Sądowe (unieważnienie pełnomocnictw, zaginione weksle)	120
87 Obwieszczenie Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie o regulacji hipotek	121
Poz.: 88 Obwieszczenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie i Pogranicznego Komisarza Ziemskiego w Wilnie o postępowaniu scaleniowym	125
Poz.: 89 R u c h s ł u ż b o w y :	
A) W Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie i w Starostwach Województwa Wileńskiego	130
B) W okręgu administracyjnym Wileńskiej Izby Skarbowej	131
C) W Okręgu Dyrekcji Cel w Wilnie	132
D) W Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie i w nadleśnictwach na terenie Województwa Wileńskiego	132
E) W Urzędach Ziemskich	133
F) W Wileńskim Okręgu Poczto-Telegraficznym w Wilnie	133

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

	Str.
Wyrok Sądu Izby Lekarskiej Wileńsko-Nowogródzkiej w sprawie Nr. 3/29 D-ra Fejgusa Gilela	135
Komunikat o zagubieniu pieczęci urzędowych	135
Przetarg	135
Ogłoszenie Kas Chorych	135
Ogłoszenie Wileńskiego Banku Ziemskiego	136
Bilans Towarzystwa Kredytowego m. Wilna	136
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach	138

DZIAŁ URZĘDOWY.

71.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 3 kwietnia 1930 r.

o ogłoszeniu Przepisów regulujących sprawy terminatorskie w Okręgu Izby Rzemieślniczej w Wilnie.

L. dz. VII-3.

Na zasadzie art. 182 ust. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) oraz § 40 rozporządzenia wykonawczego Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1929 r. do rozporządzenia o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 942), ogłaszam przepisy regulujące sprawy terminatorskie w Okręgu Izby Rzemieślniczej w Wilnie, zawarte w załączniku do niniejszego zarządzenia i zatwierdzone przez Ministra Przemysłu i Handlu dnia 18 marca 1930 r., po myśli pisma PD/1090/30, z mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

(—) *Wł. Raczkiewicz.*

Wojewoda

Przepisy regulujące sprawy terminatorskie w Okręgu Izby Rzemieślniczej w Wilnie.

I. Prawo trzymania uczniów.

§ 1.

Zgodnie z art. 149 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) w przemyśle rzemieślniczym wolno przyjmować na naukę i kierować praktycznym kształceniem uczniów tylko osobom, które nabyły prawo używania tytułu mistrza (majstra) rzemieślniczego (art. 158 i 159), w okresie zaś trzyletnim po dniu wejścia w życie Rozporządzenia Prezydenta o prawie przemysłowym także tym osobom pełnoletnim, które: 1) po złożeniu z wynikiem pomyślnym egzaminu na czeladnika pracowały przynajmniej pięć lat w danym rodzaju lub gałęzi rzemiosła, lub 2) przynajmniej ośm lat wykonywały samoistnie rzemiosło danego rodzaju lub gałęzi.

§ 2.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 grudnia 1927 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych uważać należy za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem uczniów (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1015),

prawo trzymania uczniów i kierowania ich praktycznym wykształceniem mają również te osoby, które posiadają świadectwo ukończenia jednej ze szkół technicznych, szkół mistrzów (majstrów) oraz szkół sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego, wymienionych we wskazanym wyżej rozporządzeniu, — przy stwierdzeniu co najmniej trzyletniego samoistnego prowadzenia danego rzemiosła.

§ 3.

Nie wolno trzymać uczniów rzemieślnikom, skazanym wyrokiem sądu za przestępstwa, popełnione z chęci zysku lub przeciw moralności publicznej, oraz rzemieślnikom, którzy dopuścili się ciężkiego uchybienia względem swych uczniów.

Nie mają prawa trzymania uczniów rzemieślnicy, którzy z powodu wad umysłowych lub fizycznych są niezdolni do odpowiedniego kształcenia uczniów w pracy zawodowej.

§ 4.

Izba Rzemieślnicza ma prawo zarządzić kontrolę nad zatrudnieniem przez rzemieślników w ich zakładach pracowników, którzy nie skończyli jeszcze 18 roku życia.

II. Wiek uczniów.

§ 5.

Nie wolno przyjmować do nauki uczniów przed ukończeniem przez nich 15 lat życia.

III. Warunki przyjęcia ucznia.

§ 6.

Kandydatów wolno tylko wtedy przyjmować do nauki, gdy przedstawia świadectwo ukończenia 15 lat życia, zezwolenia władzy rodzicielskiej lub opiekunskiej, dowód z wykonania obowiązku szkolnego (jeżeli w danej miejscowości jest wprowadzone powszechne nauczanie), świadectwo lekarza, wskazanego przez inspekcję pracy, że dana praca nie przekracza sił kandydata, i świadectwo o uzdolnieniu zawodowym, wydanem przez instytut badań psychotechnicznych, jeżeli instytut taki w miejscu zamieszkania względnie zatrudnienia kandydata istnieje.

IV. Umowa o naukę.

§ 7.

Kandydat może być przyjęty do nauki (terminu) tylko na podstawie pisemnej umowy, która ma być sporządzona i podpisana w ciągu czterech tygodni po rozpoczęciu nauki.

Umowa powinna być podpisana przez rzemieślnika, przyjmującego do nauki, albo przez jego zastępcę, przez ucznia, i jeżeli uczeń jest małoletni, przez ojca lub opiekuna.

Czas nauki liczy się od dnia faktycznego rozpoczęcia nauki u danego rzemieślnika, a nie od dnia zawarcia umowy.

Przyjęcie ucznia na próbną naukę winno nastąpić na podstawie przedwstępnej umowy o próbną naukę w rzemiosło. Umowa, według której czas

próby ma trwać dłużej niż trzy miesiące, jest nieważna.

Przy zawieraniu umowy o naukę należy uwzględnić przebyty już okres próbny.

W wypadku przejścia ucznia do innego pryncypała przy zawieraniu umowy zalicza się przebyty czas nauki.

W umowie należy:

1. określić rzemiosło, w którym uczeń ma być kształcony,

2. podać czas trwania nauki,

3. wyszczególnić wzajemne świadczenia,

4. przytoczyć warunki rozwiązania umowy.

Umowę spisuje się w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz należy wręczyć uczniowi lub jego ojcu albo opiekunowi.

Na żądanie miejscowego urzędu gminnego i inspektora pracy należy przedstawić umowę do przejżenia.

Jeśli rzemieślnik jest członkiem cechu, winien odpis zawartej umowy przesłać cechowi w ciągu 14 dni.

Jeżeli statut właściwego cechu stanowi, że umowę o naukę należy zawierać przed cechem, wówczas obie strony otrzymują odpis umowy.

Odpisy zawartych umów o naukę winny w każdym wypadku być przesłane niezwłocznie Izbie Rzemieślniczej do wiadomości.

V. Czas nauki.

§ 8.

Izba Rzemieślnicza po wysłuchaniu opinii zainteresowanych cechów ustala czas trwania nauki w poszczególnych rzemiosłach i ich gałęziach. O ile Izba Rzemieślnicza czasu tego nie ustali czas nauki można ustalić umową w granicach od 3 do 4 lat.

Izba Rzemieślnicza może w poszczególnych wypadkach pozwolić uczniowi na zakończenie terminu przed upływem przepisanego czasu nauki.

VI. Obowiązki pryncypała.

§ 9.

Pryncypał winien starać się, żeby uczeń miał sposobność i możność praktycznego wykształcenia się w rzemiosło, oraz przestrzegać, żeby uczeń zachowywał się przyzwoicie, i uczęszczał regularnie na naukę do szkoły dokształcającej zawodowej. Powinien również ściśle przestrzegać, żeby uczeń nie był obciążony pracą, nie mającej nic wspólnego z nauką w rzemiosło, albo przechodzącą siły fizyczne ucznia, oraz żeby uczeń nie był źle traktowany przez pracowników i domowników.

Obowiązki te ciąży także na zastępcy pryncypała.

VII. Obowiązki ucznia.

§ 10.

Uczeń winien być posłuszny pryncypałowi i tej osobie, która w miejsce pryncypała kieruje zawodowym wykształceniem ucznia, zachowywać się przyzwoicie, pracować pilnie oraz uczęszczać regularnie na naukę do szkoły dokształcającej w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów.

VIII. Rozwiązanie umowy o naukę.

§ 11.

Umowę o naukę można jednostronnie rozwiązać w pierwszych 4 tygodniach po rozpoczęciu nauki.

Czas próby jest także czasem nauki, a różni się od reszty czasu nauki jedynie tem, że dopóki trwa czas próbnej nauki każda ze stron, t. j. tak pryncypał jak i uczeń (względnie jego ojciec lub opiekun) ma prawo bez podawania powodów jednostronnie rozwiązać umowę o naukę, podczas gdy po upływie czasu próby rozwiązanie umowy o naukę może nastąpić tylko w wypadkach określonych w niniejszych przepisach lub przewidzianych w umowie.

Przepisy niniejsze mają zastosowanie także w wypadku, gdy przyjmuje się ucznia na naukę, który już przebył częściowo czas nauki u innego pryncypała.

§ 12.

Po upływie czasu próby pryncypał może rozwiązać umowę o naukę przed ukończeniem umówionego czasu nauki, jeżeli uczeń mimo upomnień wykracza przeciw obowiązkowi, określonym w § 10.

Uczeń lub jego ojciec albo opiekun może rozwiązać umowę o naukę przed upływem czasu nauki w następujących wypadkach:

1., jeżeli uczeń nie może pozostać w nauce bez uszczerbku dla swego zdrowia,

2., jeżeli pryncypał zaniedbuje swych obowiązków względem ucznia w sposób, zagrażający jego zdrowiu lub moralności, zaniedbuje jego wykształcenie w rzemiosło lub utrudnia regularne uczęszczanie na naukę do szkoły dokształcającej,

3., jeżeli pryncypał stał się niezdolnym do należytego spełniania ustalonych umową zobowiązań,

4., jeżeli pryncypał przesiedla się ze swoim przedsiębiorstwem przemysłowym do innej gminy, z tego powodu można jednak rozwiązać umowę o naukę tylko w czasie jednego miesiąca, licząc od dnia przesiedlenia się pryncypała.

Z przyczyn podanych w tym paragrafie można jednostronnie rozwiązać umowę o naukę nawet wtedy, jeżeli umowa pod tym względem nie zawiera żadnych postanowień,

Zaniedbywaniem wykształcenia ucznia w rzemiosło jest w szczególności częste używanie ucznia do innej pracy, nie mającej nic wspólnego z rzemiosłem.

W zawartej umowie o naukę mogą być przytoczone oprócz określonych w niniejszym paragrafie jeszcze inne warunki, uzasadniające rozwiązanie umowy (§ 7 ust. 7 p. 4).

§ 13.

Jeżeli władza rodzicielska lub opiekuncza ucznia lub uczeń sam oświadcza pisemnie pryncypałowi, że zmienia zawód lub przechodzi do rzemiosła innego rodzaju, albo, że wskutek zmienionych stosunków jest zmuszony powrócić do rodziców, by pomagać im w przemyśle lub gospodarstwie — następuje rozwiązanie umowy o naukę z upływem 4 tygodni, o ile pryncypał nie zwolni ucznia wcześniej.

Umowa o naukę musi być rozwiązana, jeżeli pryncypał został skazany wyrokiem sądu za przestępstwo, popełnione z chęci zysku lub przeciw moralności publicznej, albo dopuścił się ciężkiego uchybienia obowiązkom względem ucznia.

Umowa o naukę ulega wreszcie rozwiązaniu także w tym wypadku, gdy pryncypał zarządzeniem władzy przemysłowej został pozbawiony prawa trzymania uczniów.

§ 15.

Umowa o naukę wygasa w razie zwinienia przedsiębiorstwa oraz w razie śmierci ucznia lub pryncypała.

Należy zawrzeć nową umowę o naukę w tym wypadku, gdy uczeń w razie śmierci pryncypała ma pozostać nadal na nauce w przedsiębiorstwie, prowadzonym dalej na rachunek wdowy lub małoletnich zstępnych, pod warunkiem, że zastępca wdowy lub małoletnich, pod którego kierunkiem uczeń będzie kształcił się w rzemiośle, będzie odpowiadał wymaganiom §§ 1, 2, 3 i 9.

§ 16.

W wypadkach, określonych w § 12, jeżeli władza rodzicielska lub opiekuńcza ucznia nie oświadczy się we właściwym czasie, cech jest obowiązany w zastępstwie ucznia złożyć oświadczenie o ile statut cechu postanawia o zawieraniu umów o naukę przed cechem, lub pryncypał jest członkiem cechu, — w przeciwnym zaś razie uczeń może zwrócić się do właściwego urzędu gminnego o przesłanie pryncypałowi właściwego zawiadomienia.

§ 17.

Jeżeli umowa o naukę została rozwiązana bez winy ucznia, cech do którego należy pryncypał ucznia, winien postarać się, ażeby uczeń poszedł na naukę do przedsiębiorstwa innego członka cechu.

IX. Świadczenie przebytego czasu nauki.

§ 18.

W razie rozwiązania umowy o naukę albo jej wygaśnięcia wskutek zwinienia przedsiębiorstwa rzemieślniczego, pryncypał winien wydać uczniowi świadectwo, stwierdzające przebyty czas nauki. Takie świadectwo wydaje pryncypał uczniowi w ciągu 8 dni w razie prawidłowego ukończenia nauki.

W razie śmierci pryncypała zarząd cechu, a jeżeli zmarły nie należał do cechu, właściwy urząd gminny wyda uczniowi świadectwo przebytego czasu nauki.

X. Świadczenie ukończenia nauki.

§ 19.

Jeżeli pryncypał jest członkiem cechu, zarząd cechu winien wydać uczniowi na podstawie świadectwa przebytego czasu nauki oraz świadectwa

z ukończenia nauki w publicznej szkole kształcącej zawodowej — świadectwo ukończenia nauki rzemieślniczej.

Jeżeli pryncypał nie należy do cechu, wydane przez niego świadectwo, stwierdzające przebyty czas nauki, uwierzytelnia urząd gminny bezpłatnie (art. 124 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym).

XI. Egzamin na czeladnika.

§ 20.

Z upływem ustalonego terminu nauki uczniowi powinna być dana możliwość złożenia przed komisją egzaminacyjną egzaminu na czeladnika.

W tym wypadku uczeń ma zastosować się do postanowień art. 155 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym i do przepisów regulaminu, uchwalonego przez Izbę Rzemieślniczą dla komisji egzaminacyjnych czeladniczych.

XII. Liczba uczniów

w jednym zakładzie rzemieślniczym.

§ 21.

Pryncypał, uprawniony do przyjmowania uczniów na naukę, może przyjmować uczniów w liczbie, nieprzekraczającej liczby, ustalonej rozporządzeniem właściwej władzy przemysłowej wojewódzkiej.

XIII. Sankcja karna.

§ 22.

Winni niestosowania się do niniejszych przepisów i do zarządzeń, wydanych przez Izbę Rzemieślniczą na podstawie tychże przepisów, ulegają karze porządkowej do 20 zł., nakładanej nakazem karnym przez Prezydenta Izby.

Od nakazu karnego przysługuje skazanemu odwołanie się do władzy przemysłowej wojewódzkiej w terminie 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia nakazu.

Wnieście odwołania wstrzymuje ściąganie nałożonej kary porządkowej.

Decyzja władzy przemysłowej wojewódzkiej jest ostateczną. Karę porządkową ściągają się na rzecz Izby w drodze administracyjnego postępowania przymusowego.

Na podstawie art. 182 ust. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 468) zatwierdzam powyższe przepisy, regulujące sprawy terminatorskie w okręgu Izby Rzemieślniczej w Wilnie, uchwalone przez Izbę Rzemieślniczą w Wilnie.

(—) E. Kwiatkowski

Minister Przemysłu i Handlu

Warszawa, dnia 18 marca 1930 r.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 16 kwietnia 1930 r.

w przedmiocie ustalenia cen drzewa użytkowego dla poboru daniny lasowej.

Na mocy rozporządzenia Ministra Robót Publ. z dnia 21 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 635 z dnia 12.VII.1928 r.) w celu wykonania ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele od budowy kraju (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676) i Rozp. wykon. z dnia 25 września 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 823) ustalam niniejszem na II-gi kwartał 1930 r. kalendarzowego następujące ceny drzewa na pniu za 1 mtr. zbity:

Grupa	Rodzaj drzewa	Klasy grubości w/g średnicy mierzonej w połowie długości strzały	Cena za 1 mtr. zbity drzewa użytkowego w pasach odległościowych									
			I. 0—5 klm.		II. 6—10 klm.		III. 11—15 klm.		IV. 16—20 klm.		V. od 21 i więcej klm.	
			zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
I.	Dąb, wiąz, jawor, klon, jesion	IV. Do 20 cm.	19	29	17	36	15	62	14	06	12	65
		III. Od 21—30 cm.	33	43	30	09	27	08	24	37	21	93
		II. Od 31—40 cm.	38	57	34	71	31	24	28	11	25	30
		I. Ponad 40 cm.	51	43	46	29	41	66	37	49	33	74
II.	Sosna, osika	IV. Do 20 cm.	13	50	12	15	10	93	9	84	8	86
		III. Od 21—30 cm.	23	40	21	06	18	95	17	05	15	34
		II. Od 31—40 cm.	27	—	24	30	21	87	19	68	17	71
		I. Ponad 40 cm.	36	—	32	40	29	16	26	24	23	62
III.	Świerk, jodła	IV. Do 20 cm.	13	95	12	55	11	29	10	16	9	14
		III. Od 21—30 cm.	22	50	20	25	18	22	16	40	14	76
		II. Od 31—40 cm.	24	30	21	87	19	69	17	72	15	95
		I. Ponad 40 cm.	32	40	29	16	26	24	23	62	21	26
IV.	Inne gatunki	IV. Do 20 cm.	13	36	12	02	10	82	9	74	8	77
		III. Od 21—30 cm.	21	06	18	95	17	05	15	34	13	81
		II. Od 31—40 cm.	20	97	18	87	16	98	15	28	13	75
		I. Ponad 40 cm.	29	16	26	24	23	62	21	26	19	13

L. dz. II. — 406/30.

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda.

OKÓLNIK Nr. 10

Wojewody Wileńskiego

z dnia 14 kwietnia 1930 r.

do P. P. Starostów Województwa Wileńskiego o rachunkowości i sprawozdaniach instytucji opiekuńczych.

L. dz. IX-582.

Z dniem 1 kwietnia 1930 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 25. II. 1930 r. o rachunkowości i o sprawozdaniach instytucji opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 210).

W związku z tem wszystkie stowarzyszenia, związki i instytucje oraz zakłady opiekuńcze, które podlegają nadzorowi i kontroli w myśl art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucji opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 354) obowiązane są z dniem 1. IV. 1930 roku prowadzić według przepisów wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej rachunkowość, obejmującą wszystkie obroty rachunkowe, zarówno gotówkowe jak i niegotówkowe.

Z rozporządzenia wynika, iż stowarzyszenia, związki lub instytucje, utrzymujące zakłady opiekuńcze, obowiązane są prowadzić własną rachunkowość, odrębną od rachunkowości zakładów opiekuńczych i składać oddzielne od zakładów sprawozdania roczne władzom nadzorczym.

Ponadto, o ile stowarzyszenie, związek, instytucja lub zakład opiekuńczy posiada przedsiębiorstwo lub też gospodarstwo rolne, ogrodowe czy też leśne, winno ono prowadzić odrębną rachunkowość dla każdego z poszczególnych tych gospodarstw lub przedsiębiorstw.

Instytucje dla ułatwienia sobie sporządzenia sprawozdań rocznych rachunkowych, muszą systematycznie dokonywać zapisów w księgach rachunkowych, wzory których pozostają dotychczasowe. W dzienniku amerykańskim należy poszczególne konta (rachunki) dostosować do potrzeb danej instytucji oraz do pozycji wymaganych dla sprawozdań rocznych.

Sprawozdania roczne z działalności i rachunkowości mają być składane władzom nadzorczym najpóźniej do dn. 1 lipca po uprzednim sprawdzeniu, względnie zatwierdzeniu przez wskazane w statucie stowarzyszenia organa kontrolujące.

Podając powyższe do wiadomości Panów, polecam niezwłocznie wydanie odnośnych zarządzeń celem ścisłego zastosowania, od dnia 1. IV. 1930 r. przez stowarzyszenia, związki, instytucje oraz zakłady o charakterze dobroczynno-społecznym, przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 25. II. 1930 r.

Jednocześnie z dn. 31. III. 1930 r. uchylam mój okólnik z dnia 1. II. 1928 r. N. 6/290 w sprawie sprawozdań z działalności i rachunkowości instytucji opiekuńczych. (Wil. Dz. Woj. Nr. 3 (86), poz. 76).

Okólnik niniejszy obowiązuje instytucje, stowarzyszenia, związki i zakłady opiekuńcze poczynając od dnia 1. IV. 1930 r. i niema zastosowania wstecz.

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda.

74.

OKÓLNIK Nr. 11

Wojewody Wileńskiego

z dnia 24 kwietnia 1930 r.

do wszystkich PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie wnoszenia i popierania oskarżenia przed Sądami Grodzkimi (obecnie Powiatowymi) przez władze administracyjne.

L. II-3912/29.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Min. Sprawiedl. z dn. 28 czerwca 1929 r. o właściwości organów administracji do wnoszenia i popierania oskarżenia przed Sądami Grodzkimi (Dz. Ust. R. P. Nr. 48 poz. 395) wyjaśniam co następuje:

Powyższe rozporządzenie w § 1 określa w jakich sprawach organa administracji są uprawnione do wnoszenia i popierania oskarżenia przed Sądami Grodzkimi (ob. Powiatowymi) obok lub zamiast organów policji państwowej.

Przyjmując pod uwagę, iż zgodnie z art. 56 K. P. K. normalnym oskarżycielem publicznym w Sądach Grodzkich (ob. Powiatowych) jest policja, to też zasadniczo policja winna wnosić i popierać oskarżenia przed Sądami Grodzkimi (ob. Powiatowymi); inne władze administracyjne prócz policji, mogą korzystać z tych uprawnień, jedynie na podstawie wyżej wspomnianego rozpo-

ządzenia t. j. tylko w sprawach w tem rozporządzeniu wyliczonych.

Bardzo wskazanem jest, by PP. Starostowie jaknajczęściej, a w szczególności w wypadkach większej wagi, wykorzystywali przysługujące im w myśl powołanego § 1 rozporządzenia z dn. 28. VI 1929 r. uprawnienia popierania oskarżenia przed Sądem Grodzkim (ob. Powiatowym), w praktyce jednak wykorzystywanie tego uprawnienia utrudnia PP. Starostom fakt, że policja w sprawach wyszczególnionych w § 1-A rozporządzenia sama władna jest sporządzać akt oskarżenia i kierować go do Sądu Grodzkiego (ob. Powiatowego). Na skutek takiego stanu rzeczy PP. Starostowie częstokroć mogą nie być powiadamiani, ani o popełnieniu jednego z przestępstw przewidzianych w przepisach prawnych, zacytowanych w § 1-A Rozporządzenia, ani o dniu gdy to przestępstwo będzie przedmiotem rozprawy karnej przed Sądem Grodzkim (ob. Powiatowym), gdyż wezwanie na rozprawę Sąd przysyła jedynie policji państwowej, jako oskarżycielowi. Ze względu na powyższe podaję niżej tryb postępowania jaki winni PP. Starostowie stosować w celu umożliwienia sobie wykorzystania uprawnień wynikających z § 1 Rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 28. VI 1929 roku.

Zgodnie z wyjaśnieniem Pana Prokuratora przy Sądzie Apelacyjnym w Wilnie z dnia 31. X 1929 roku Nr. 5101 Sąd Grodzki (ob. Powiatowy) winien powiadomić o dniu rozprawy policję państwową, a organ administracji jedynie wówczas jeśli organ ten wniósł akt oskarżenia lub zastrzegł sobie popieranie oskarżenia przed Sądem Grodzkim (ob. Powiatowym) w sprawach o przestępstwa przewidziane w § 1 Rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 28. VI. 1929 r.

Z powyższego wynika, iż o ile władza administracyjna (Starosta) zechce skorzystać z przysługujących jej uprawnień w myśl § 1 powołanego na wstępie rozporządzenia winna powiadomić Powiatowego Komendanta P. P. (Komendanta P. P. m. Wilna) w jakich sprawach z pośród tych, które są wyszczególnione w § 1-A rozporządzenia, zamierza popierać oskarżenie przed Sądami Grodzkimi (ob. Powiatowymi) zamiast Policji. Powiatowy Komendant P. P. (Komendant P. P. m. Wilna) wyda odpowiednie zarządzenie podległym sobie organom (Komisarjatom, posterunkom), by wymienione jednostki policyjne sporządzając akt oskarżenia w sprawach wskazanych przez Starostę, z pośród wyszczególnionych w § 1-A rozporządzenia, nadmieniali w akcie oskarżenia powołując się na pomienione rozporządzenie, że w danej sprawie popierać będzie oskarżenie przed Sądem Grodzkim (ob. Powiatowym) władza administracyjna. Na skutek powyższego Sąd Grodzki (ob. Powiatowy) w tych sprawach w których akt oskarżenia zawierać będzie wskazaną adnotację, powiadomienie o dniu rozprawy przesyła nie do policji, lecz do władzy administracyjnej (Starostwa).

Wybór spraw z pośród wyszczególnionych w § 1-A rozporządzenia z dnia 28. VI. 1929 roku, w jakich zechcą P. P. Starostowie popierać oskarżenia przed Sądem Grodzkim (ob. Powiatowym), pozostawiam uznaniu P. P. Starostów, którzy winni w danym wypadku kierować się warunkami lokalnymi oraz doniosłością poszczególnych przestępstw dla danego terenu.

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda

75.

OKÓLNIK Nr. 12

Wojewody Wileńskiego

z dnia 17 kwietnia 1930 r.

do wszystkich Panów Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie oszczędności w wydatkach budżetowych.

L. R. G. 1365/I.

Minister Spraw Wewnętrznych reskryptem z dn. 8. IV r. b. L. O. B. 3799 zwrócił uwagę na konieczność rozplanowania w bieżącym okresie budżetowym gospodarki finansowej w podległych urzędach w taki sposób, by dokonywane wydatki nie wychodziły poza ramy przekazywanych kredytów miesięcznych; zasada zatem oszczędności winna znaleźć zastosowanie w szerokiej mierze. Jaknajdalsze ograniczenia wydatków, oczywiście do tych granic, jakie są możliwe bez szkody dla interesów Państwa, jest konieczne w szczególności z powodu znacznego zmniejszenia wyznaczonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych kredytów na bieżący okres budżetowy w stosunku do okresu 1929/30 r.

Dlatego też dotychczasowe zaliczki miesięczne udzielane Panom Starostom przez podległy mi Urząd mogą ulec w niektórych wypadkach zmniejszeniu, a mała inicjatywa Panów winna być skierowana w kierunku obmyślenia jaknajracjonalniejszego planu gospodarczego, wynalezienia jaknajdogodniejszych źródeł zakupu, oraz zredukowania wszelkich wydatków do najniezbędniejszych, aby mogły one znaleźć pokrycie w zaliczkach miesięcznych przekazywanych do dyspozycji Panów.

W szczególności zechcą Panowie Starostowie przy wydatkowaniu przekazywanych Panom każdymiesięcznych zaliczek przytrzymać się następujących wytycznych:

odnośnie do § 3 poz. 1.

Należy zredukować ilość podróży służbowych do istotnie koniecznych i uzasadnionych potrzeb z punktu widzenia interesów państwowych, aby żadną miarą kosztów tych podróży nie przekraczały udzielonych Panom Starostom na ten cel miesięcznych zaliczek. Starać się należy wyzyskać każdą delegację, porucząc załatwienie w jednej miejscowości nie poszczególnej jakiegokolwiek sprawy lecz szeregu spraw dotyczących różnych resortów; nie używać specjalnych kurjerów do sprowadzenia druków, materiałów kancelaryjnych i t. p. lecz wykorzystywać nadające się okazje.

Odnośnie do § 5 poz. 2.

Wobec zbyt szczupłych kredytów przekazywanych przez Ministerstwo na zakup opału i utrzymanie porządku, wydatki z tego tytułu należy ograniczyć do najniezbędniejszych. Przy wydawaniu opału należy ściśle stosować normy opałowe t. j. 7 mtr. drzewa na jeden piec w ciągu okresu opałowego, gdyż stosowanie norm opału, obliczonych według kubatury pomieszczeń, narazie nie może mieć miejsca, ilość punktów świetlnych należy zredukować do minimum oraz zachowywać ścisłą oszczędność w używaniu światła.

Celem utrzymania porządku w lokalu, należy posilkować się siłami funkcjonariuszów niższych bez donajmowania na ten cel uprzączy.

Odnośnie do § 6 poz. 1.

Trzechletni plan zaopatrzenia Starostw w nowy inwentarz biurowy został w 80% już zrealizowany, wobec czego wnioski w sprawie dalszego uzupełnienia inwentarza biurowego Starostw narazie nie będą uwzględniane, natomiast wszelkie remonty inwentarza biurowego należy dokonywać sposobem gospodarczym.

Odnośnie do § 6 poz. 2.

W rozchodowaniu materiałów pisarskich należy zachować jaknajdalej posuniętą oszczędność; w tym celu muszą być wykorzystane wszelkie posiadane zapasy starych druków, na których mogą być pisane bruliony, wygotowywać pisma na ćwiartkach ewentualnie na ósemkach arkuszy. Również winny być oględnie rozchodowane inne materiały pisarskie jak to: pióra, ołówki, taśmy maszynowe szapirograficzne i t. p. W zapotrzebowaniach na materiały pisarskie należy wskazywać tylko ilość niezbędną na jeden miesiąc, gdyż podległy mi Urząd zapasów nie posiada i nabywa materiały pisarskie w ograniczonej ilości z kredytów każdymiesięcznych, przekazywanych przez Ministerstwo.

Odnośnie do § 6 poz. 3.

Ilość druków winna być ograniczona do najniezbędniejszych. O ile tekst druków nie jest skomplikowany należy zastąpić go odbitką na szapirografie ewentualnie używać stampili.

Odnośnie do § 6 poz. 5.

Rozmowy telefoniczne międzymiastowe winny ulec bezwzględnej ograniczeniu i mogą być za zgodą P. Starosty przeprowadzane tylko w wypadkach pilnych, niedających się zastąpić pismem, w tym celu księga rozmów telefonicznych winna być ściśle prowadzona pod odpowiedzialnością kierownika kancelarii.

Przyjmując pod uwagę trudną sytuację gospodarczą oraz licząc się z wyższą koniecznością państwową, zechcą Panowie Starostowie ściśle się stosować do powyżej podanych wskazań i osobiście dolożyć wszelkich starań by gospodarka w podległych Panom urzędach prowadzona była jaknajoszczędniej.

Jednocześnie zwracam specjalną uwagę Panów, iż nie mogą być czynione wydatki z paragrafów rzeczowych na których zaliczki miesięczne nie zostały przekazane i że za dokonywanie takowych bez wiedzy podległego mi Urzędu będą Panowie osobiście odpowiedzialni.

Ze swej strony zaznaczam, iż przy lustracji powiatów osobiście będę wglądał w szczegóły prowadzenia gospodarki w celu stwierdzenia, czy i w jaki sposób powyższe zarządzenia moje są wykonywane.

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda

76.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 22 kwietnia 1930 r.

do wszystkich P. P. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego i Magistratu miasta Wilna (Sekcja Zdrowia), w sprawie denaturatu skażonego wzmocnionym środkiem skażającym.

L. 1264/VI.

Państwowa Wytwórnia Wódek Nr. 6 w Wilnie powiadomiła Urząd Wojewódzki, iż celem uniemożliwienia spożycia denaturatu przez ludność, niebawem wypuści do sprzedaży nowy denaturat-truciznę, skażony wzmocnionym środkiem skażającym.

W związku z powyższym, celem ostrzeżenia ludności o wielkiej szkodliwości nowego denaturatu, niezbędna jest propaganda ostrzegawcza.

W tym celu należy podjąć akcję uświadamiającą, by zawczasu ostrzec ludność co do skutków niewłaściwego spożycia nowego denaturatu-trucizny, czy to drogą rozplakatowania ogłoszeń w miejscach publicznych, po wsiach u sołtysów i in., lub też drogą informowania na odprawach wójtów, sołtysów, komendantów posterunków i t. p.

Przy niniejszym załącza się plakaty.

Za Wojewodę
(—) Dr. H. Rudziński
Naczelnik Wydziału

77.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 24 kwietnia 1930 r.

do P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Pana Prezydenta m. Wilna w sprawie stosowania oszczędności przy wykonywaniu budżetów związków komunalnych na r. 1930/31.

L. III-344/SM.

Depresja gospodarcza w Państwie nakazuje, analogicznie do postępowania władz państwowych, stosowanie jaknajdalej posuniętych oszczędności przy wykonywaniu budżetów związków komunalnych, albowiem liczyć się należy z tem, że w bieżącym roku budżetowym wpływy budżetowe w porównaniu do roku ubiegłego procentowo znacznie się zmniejszą, wobec tego budżety związków komunalnych z konieczności muszą ulec kompresji.

Należy by Związki Komunalne, wzorując się na gospodarce Skarbu Państwa, wykonywały budżet, stosując jaknajdalej posunięte zasady ostrożności i oszczędności w ramach otwieranych kredytów miesięcznych i aby wydatki uskutezczane były jedynie w miarę i w granicach uzyskiwanych dochodów, przyczem wydatki zwyczajne należy skutecznie mieszać najwyżej $\frac{1}{12}$ części całego budżetu zwyczajnego, zaś nadzwyczajne w miarę osiąganych wpływów nadzwyczajnych, bądź też wpływów specjalnych (naprz. opłaty drogowe, idące na pokrycie wyłącznie wydatków, związanych z gospodarką drogową).

W sprawie przedmiotowej przesyłam reskrypt okólny Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 17.IV r. b. N-SF-480/3 do wiadomości i ścisłego przestrzegania podanych w nim zasad przez wszystkie istniejące związki komunalne, na co będę zwracał szczególną uwagę przy dokonywaniu inspekcji. Przytem zaznaczam że w bieżącym okresie gospodarczym ze względu na przeżywany ostry kryzys finansowy związki komunalne, zgodnie z opinią Wydziału Wojewódzkiego wyrażoną na posiedzeniu w dniu 10 marca r. b., nie powinny uchylać zwiększenia dodatków komunalnych dla swych pracowników, jednocześnie unikając zasadniczo awansowania ich do wyższych grup uposażenia

Za: 1

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda

Warszawa, dn. 17 kwietnia 1930 r.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. SF. 480/3.

W sprawie stosowania oszczędności przy wykonywaniu budżetów związków komunalnych w r. 1930/31.

Do wszystkich PP. Wojewodów
(z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego).

W punkcie 4 okólnika z dnia 21 lutego b. r. Nr. 23 (SF. 480/1) dałem wyraz przewidywaniu, że związki komunalne w bieżącym roku budżetowym nie osiągną pełnej wysokości wpływów w ramach obecnych ich uprawnień podatkowych, a to wobec osłabienia siły płatniczej ludności i w związku z tem zaleciłem dużą oględność w preliminarowaniu dochodów z danin komunalnych.

Słuszność powyższego przewidywania dowiodły już prowizoryczne zestawienia wpływów Skarbu Państwa z danin państwowych za pierwsze 3 miesiące r. 1930; z zestawień tych okazuje się bowiem, że wydajność niektórych podatków, jak np. podatku gruntowego, przemysłowego i dochodowego, do których pobierane są dodatki komunalne względnie należy się w nich udział związkowi komunalnym, zmalała bardzo znacznie w stosunku do wydajności tych podatków z takichże miesięcy roku ubiegłego. Ponieważ ta redukcja wpływów podatkowych nie jest zjawiskiem przejściowym, lecz trwać będzie niewątpliwie przez szereg następnych miesięcy i później w związku komunalne przy preliminarowaniu swoich dochodów z podatków opierały się za pewne na ogół na faktycznej wydajności poszczególnych podatków w roku ubiegłym, przeto istnieje uzasadniona obawa, że związki te budżetów swoich na rok bieżący, opartych w dużej mierze na preliminarowanych w ten sposób wpływach podatkowych, nie będą mogły w pełni zrealizować. Ażeby więc uniknąć skutków, jakie w ciągu roku budżetowego spowodować może dla związków komunalnych ta dysproporcja między ich wydatkami a dochodami, muszą te związki już obecnie zastanowić się nad koniecznością takiej kompresji nawet zatwierdzonych już ich budżetów, ażeby zachowana była stale równowaga pomiędzy dochodami i wydatkami budżetowymi. Związki komunalne muszą w tym względzie pójść za przykładem Państwa, które już wstąpiło na drogę obniżenia swoich wydatków budżetowych, ulegalizowanych przez Ciała Ustawodawcze.

Najwłaściwszą w tym względzie drogą będzie takie rozplanowanie gospodarki finansowej przez związki komunalne, aby wydatki uskutezczane były jedynie w miarę i w granicach uzyskiwanych, dochodów. Zalecenia godnem byłoby tutaj naśladowanie gospodarki Skarbu Państwa, która to gospodarka obraca się w ramach otwieranych kredytów miesięcznych.

Pozatem — jakkolwiek byłem zawsze i nadal jestem przeciwnikiem ingerowania władzy nadzorczej w formie zarządzeń, wkraczających w dziedzinę celowości zamierzeń związków komunalnych, nie posiadających ważnego znaczenia, to jednakże uważam za konieczne — szczególnie w obecnej sytuacji gospodarczej — pilne zwracanie uwagi przez władze nadzorcze na sposób wykonywania budżetów przez związki komunalne i na konieczność stosowania jak najdalej posuniętej oszczędności przy realizowaniu poczyniń tychże związków.

Oszczędności powinny być stosowane przede wszystkim w zakresie administracji ogólnej. Wyjazdy i podróże służbowe członków zarządu i pracowników związków komunalnych oraz posługiwanie się w tych podróżach samochodami powinny być ograniczone do istotnych konieczności. Do minimum należy ograniczyć ilość telefonicznych rozmów międzymiastowych i baczyc pilnie na to, aby rozmowy takie na koszt związku komunalnego były prowadzone jedynie w sprawach urzędowych. Nie bez znaczenia będzie również daleko posunięta oszczędność w takich wydatkach rzeczowych, jak wydatki na papier i przybory pisarskie. W poszczególnych związkach komunalnych oszczędności takie mogą się przedstawiać w sumach niedużych, na przestrzeni jednakże całego roku mają one znaczenie nawet dla poszczególnych związków komunalnych, a wzięte w sumie na obszarze całego Państwa dadzą niewątpliwie pokaźne sumy.

Oszczędność w innych działach gospodarki budżetowej — poza zaniechaniem wydatków, które nie są bezwzględnie konieczne — wyobrażam sobie jako racjonalne użycie środków dla osiągnięcia pewnego celu i jako dążność do osiągnięcia jaknajlepszych wyników możliwie najmniejszym nakładem środków. Forma takiej oszczędności będzie oczywiście zależała od charakteru danego poczynania oraz od warunków lokalnych i zastosowanie takiej czy innej formy oszczędności powinno być w każdym poszczególnym wypadku obmyślane — przy rozważeniu faktycznych warunków miejscowych.

Na stosowanie zasad oszczędności w gospodarce komunalnej będę zwracał uwagę zarówno sam przy nadarzających się mi sposobnościach, jak i przez swoich delegatów przy sposobności lustracji gospodarki związków komunalnych.

Powyższe zechcą PP. Wojewodowie podać do wiadomości podległym Sobie organom władzy nadzorczej oraz zarządom związków komunalnych na obszarze powierzonych Panom Województw.

(—) Henryk Józewski
Minister.

78.

ORZECZENIA

Wojewody Wileńskiego

o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne.

1) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 114

las maj. „Hołomysł“, gm. Mikołajewskiej, powiatu Dziśnieńskiego — własność Marji Taruńskiej, o obszarze 40 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 24. III. 1930 r.
L. 568/N/L.

2) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 115

las maj. Dorze, gm. Grauzyskiej, pow. Osmiańskiego — własność Marji Ławrynówiczej, o obszarze 35 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 24. III. 1930 r.
L. 587/N/L.

3) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19 i p. g art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 122

las maj. Marjampol I i II, gm. Szarkowskiej, pow. Dziśnieńskiego — własność Julji Kornilówiczej i Heleny Kocelto, o obszarze 27,04 ha uznaje się za las ochrony.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35 rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 27. III. 1930 r.
L. 671/N/L.

4) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 123

las folw. „Hołowo-Zdany“, gm. Szarkowskiej, pow. Dziśnieńskiego — własność Czesława Romanowicza, o obszarze 36,33 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 27. III. 1930 r.
L. 670/N/L.

5) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 1-go i p. g art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 124

las folw. „Olgierciszki“, gminy Kucewickiej, pow. Osmiańskiego — własność Józefa Grabsztynowicza

Pawła Dulko i Wincentego Borkowskiego, o obszarze 37,26 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 27.III. 1930 r.
L. 672/N/L.

6) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 132

las maj. Obodowce-Starzynki, gminy Iłskiej, pow. Wilejskiego — własność Mieczysława Bohdanowicza o obszarze 336,42 ha, jako dopełnienie do już uznanych za ochronne 3223,68 ha orzeczeniem z dnia 22.II. 1929 r. L. 3784/L. przyznaje się za ochronne, co wspólnie będzie stanowiło obszar ochronny lasu tego majątku 3560,10 ha.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 15.IV. 1930 r.
L. 601/N/L.

7) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 134

las maj. Kostyki, pod nazwą Charkowski-Las, gm. Kościeniewickiej, pow. Wilejskiego — własność Tadeusza Poklewskiego-Koziół, o obszarze 252,61 ha, uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 7.IV. 1930 r.
L. 373/N/L.

8) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 135

las zaśc. „Anżelikowo“, gm. Mielegiańskiej, pow. Święciańskiego — własność Ksawerego, Romualda i Józefa Lekarewiczów, Norberta Olechnowicza, Krzysztofa Mackiewicza, Józefy Wociekianowej i Marjanny Soplisowej, o obszarze 48,61 ha, uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 7.IV. 1930 r.
L. 730/N/L.

9) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art.

19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 136

las folw. Krzywda I i II gminy Szarkowskiej, pow. Dziśnieńskiego — własność Marji Wangin, Aliny Pie-rachorowiczowej, Wincentego Nowickiego i Siergieja i Maksyma Diuszkow, o obszarze 9,70 ha, uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 7.IV. 1930 r.
L. 724/N/L.

10) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 150

las maj. „Zameczek“, gm. Rzeszańskiej, pow. Wileńsko-Trockiego — własność Piotra Pimonowa, o obszarze 27,47 ha, uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 7.IV. 1930 r.
L. 713/N/L.

79.

ORZECZENIA

Wojewody Wileńskiego

o zdjęciu ochronności z działek leśnych.

1) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 108

lasom m-ku „Teklinopol“, gminy Kołowieckiej, pow. Wilejskiego — byłej własności Teofili Skirmuntowe. po zdjęciu ochronności ze 184,9 ha orzeczeniem z dnia 2.VIII. 1929 r. L. 7367/332 odejmuje się niniejszem z pozostałej powierzchni 5253,1 ha charakter ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 18.III. 1930 r.
L. 81/N/L.

2) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 125

z części lasu maj. Gierwiaty pod nazwą „Scheda“, gm. Gierwiackiej, pow. Wileńsko-Trockiego — własność Marji Domejkowej, o obszarze 26,89 ha odejmuje się charakter ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 27.III. 1930 r.
L. 720/N/L.

3) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 roku (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 133

z części lasu maj. Rajówka-Koźlewszczyzna, przeznaczonej na wykup enklaw, gm. Chocienieckiej, pow. Wilejskiego — własność Mieczysława Bohdanowicza o obszarze 30,40 ha, odejmuje się ochronność.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dn. 24.VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 14.IV. 1930 r.
L. 601/N/L.

4) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 151

z lasu pod nazwą urocz. Zabranówka w maj. Kowieniów, gm. Kościeniewickiej, pow. Wilejskiego — własność Henryka Poklewskiego-Koziół, o obszarze 150,75 ha, odejmuje się ochronność.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dn. 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 7.IV. 1930 r.
L. 680/N/L.

80.

REJESTRACJA STOWARZYSZEŃ.

1) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 15.III 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — T-wo Domu Ludowego w Ignalinie.

Rejestru Nr. 1185.

2) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 24.III 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Żydowski Klub Myśli Państwowej.

Rejestru Nr. 1186.

3) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 24.III 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — T-wo Pracowników Kolejowych „Ognisko“.

Rejestru Nr. 1187.

4) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 25.III 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Okręgowe T-wo Organizacji i Kółek Rolniczych w Święcianach.

Rejestru Nr. 1188.

5) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 25.III 1930 r. wciągnięto

do rejestru stowarzyszeń — Okręgowe T-wo Organizacji i Kółek Rolniczych w Postawach.

Rejestru Nr. 1189.

6) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 26.III 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Zrzeszenie Młodzieży Rzemieślniczej Województwa Wileńskiego.

Rejestru Nr. 1190.

7) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 28.III 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Polskie Zrzeszenie Teatrów Świetlnych Woj. Wileńskiego.

Rejestru Nr. 1191.

8) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 28.III 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Okręgowe T-wo Organizacji i Kółek Rolniczych powiatu Dziśnieńskiego.

Rejestru Nr. 1192.

9) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 29.III 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Wileński Klub Emerytów Kolejowych.

Rejestru Nr. 1193.

10) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 2-IV 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Okręgowe T-wo Organizacji i Kółek Rolniczych powiatu Mołodeczańskiego.

Rejestru Nr. 1194.

81.

REJESTRACJA CECHU.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dn. 11 marca 1930 r. wciągnięto do rejestru cechów i korporacji: „Cech mieszany rzemieślników chrześcijan w Smorgoniach“

Rejestru Nr. 43.

82.

ODEBRANIE DEBITU POCZTOWEGO

Wileński Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, iż na podstawie art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10 maja 1927 r. o prawie prasowym (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 1, poz. 1) Minister Spraw Wewnętrznych odebrał debity pocztowy oraz zakazał rozpowszechniania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej następujących czasopism:

1. „Hoziejstwo Ukrainy“, wydanego w Charkowie w języku rosyjskim,
2. „Fiziceskaja Kultura“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim,
3. „Danziger Volksblatt“ oraz dodatkowi do tego czasopisma p. t. „Kreuz und Krone“, wydawanym w Gdańsku w języku niemieckim.

Druk om:

1. „Jak żyw ukraiński narod“, wydanemu w Carogrodzie w języku ruskim.
2. „Deklamator“, wydanemu w Charkowie w języku żydowskim.

83.

STATUT

O ZABEZPIECZENIU EMERYTALNEM PRACOWNIKÓW
MIEJSKICH MIASTA WILNA I ICH RODZIN,

uchwalony przez Radę Miejską w dniu 27-go lutego 1930 r.

§ 1.

Pracownikami miejskimi w rozumieniu niniejszego statutu są pracownicy umysłowi i fizyczni:

a) mianowani na stałe stanowiska etatowe, przewidziane w statucie organizacyjnym stanowisk służbowych, uchwalonym przez Radę Miejską w myśl § 20 Rozp. Prezydenta Rz. Polskiej z dnia 30. XII. 1924 r.,

b) przyjęci na służbę miejską na zasadzie umowy prywatnoprawnej, zawartej na piśmie na czas nieokreślony za wypowiedzeniem w myśl p. d § 3 Rozp. Prezydenta Rz. Polskiej z dnia 30. XII. 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073), p. 4 art. 5 Rozp. Prezydenta Rz. Polskiej z dnia 16. III. 1928 r. i p. d art. 4 Rozp. Prezydenta Rz. Polskiej z dnia 16. III. 1928 r. (D. U. R. P. Nr. 35 poz. 323 i 324),

c) pracownicy, zatrudnieni przy eksploatacji przedsiębiorstw miejskich, zarówno mianowani na etaty, jak i kontraktowi w rozumieniu p. b niniejszego paragrafu,

d) płatni członkowie Magistratu, o ile służba ich stanowi główne zajęcie, a uposażenie główne źródło utrzymania.

Gmina m. Wilna przyjmuje na siebie pod względem zaopatrzenia emerytalnego swych pracowników i pozostałych po nich członków ich rodzin zobowiązania tylko w granicach statutem niniejszym przewidzianych. Pracownicy zaś i pozostali po nich członkowie ich rodzin nabywają pod względem zaopatrzenia emerytalnego tylko te uprawnienia, jakie ze statutu niniejszego wypływają.

§ 2.

Podstawę wymiaru zabezpieczenia emerytalnego stanowi całkowite uposażenie pobierane ostatnio przez pracownika wraz ze wszystkimi stałymi dodatkami w gotówce i świadczeniami w naturze, przyczem wartość świadczeń w naturze ustala uchwała Rady Miejskiej, zatwierdzona przez władzę nadzorczą.

Podstawę wymiaru dla pracowników kontraktowych w rozumieniu § 1 p. b niniejszego statutu stanowi opłata, przyznana im w umowie, nie może ona jednak przewyższać podstawy wymiaru, obliczonej od najwyższego uposażenia pracownika etatowego.

Dla pracowników, pobierających według umowy opłatę dzienną, podstawę wymiaru stanowi opłata dzienna, pomnożona przez 25.

Do pełnego miesięcznego uposażenia nie wlicza się dodatków, mających charakter specjalny, jako to: reprezentacyjnego, za kierownictwo robót, na manco, na wyjazdy, infekcyjnego, za pracę w niedziele i święta i t. d., a również zapomóg, zasiłków, gratyfikacji i innych jednorazowych wypłat.

Wszelkie zmiany norm uposażenia czynnych pracowników mają automatyczne zastosowanie do wszystkich świadczeń, wypłacanych z mocy niniejszego statutu.

§ 3.

Na pokrycie świadczeń, przewidzianych w statucie niniejszym, tworzy się fundusz emerytalny z opłat pracowników, pozostających w służbie czynnej w wysokości 4% ich pborów służbowych w rozumieniu § 2 niniejszego statutu, oraz dopłat gminy m. Wilna w wysokości 7% tychże pborów.

Opłaty potrącają się przy każdorazowej wypłacie pborów miesięcznych, w tymże terminie uskuteczniają się dopłaty gminy.

Do funduszu emerytalnego doliczane są nadto dary, dotacje i zapisy, odsetki od kapitałów funduszowych oraz inne dochody z majątku funduszu emerytalnego.

Jeżeli nagromadzony fundusz emerytalny na to pozwoli, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu może być na podstawie uchwały Rady Miejskiej, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą, odpowiednio obniżona.

§ 4.

Fundusz emerytalny nie może być używany na inne cele, niż jest przewidziane w statucie niniejszym. Funduszem tym administruje Magistrat m. Wilna.

Lokaty tego funduszu winne być dokonywane z bezpieczeństwem pupilarnem.

§ 5.

W razie objęcia przez pracownika miejskiego, zwolnionego ze służby bez nabycia prawa do emerytury, zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, przekazuje się za czas służby, uzasadniającej zwolnienie od obowiązku ubezpieczenia, Zakładowi kwotę, określoną w art. 120 Rozp. Prezydenta Rz. Polskiej z dnia 24-go listopada 1927 r. (D. U. R. P. Nr. 106, poz. 911).

W razie przejścia takiego pracownika do służby w instytucji wymienionej w art. 5 p. 5 wyżej przytoczonego Rozp. Prezydenta Rz. Polskiej dalej do służby w innym związku komunalnym zostaje przekazana z danego funduszu emerytalnego zmniejszona o 5% suma składek, zebranych za tego pracownika na podstawie § 3 niniejszego statutu, wychodząc przytem z obliczenia nie 11% składki, lecz z normy obowiązującej w danej instytucji, nie wyżej jednak niż 10%, wraz z oprocentowaniem składek według stopy technicznej Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, a nadto składki za zaliczone w myśl § 49 za wyjątkiem p. a lata poprzedniej służby.

Składek za okres czasu, odliczony w myśl § 10 niniejszego statutu nie przekazuje się.

§ 6.

Za zobowiązania, wynikające z niniejszego statutu, odpowiada wobec swych pracowników samorząd m. Wilna bez względu na stan funduszu emerytalnego. Świadczenia, wynikające z § 7, § 19 ust. 1 p. 2 § 23 i 41 ust. 2 statutu niniejszego, nie są wypłacane z funduszu emerytalnego, lecz obciążają bezpośrednio budżet miejski.

W wypadkach niewystarczalności funduszu emerytalnego na pokrycie świadczeń, mających być zeń wypłacanymi, po jednym ukończonym okresie budżetowym suma brakująca zostaje pokryta z budżetu miasta i w tym wypadku statut niniejszy podlega bezzwzględnie rewizji, przyczem jednak prawa pracowników nie mogą być uszczuplone.

§ 7.

Rada Miejska może za zgodą władzy nadzorczej w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie i nie objętych niniejszym statutem, uwzględniać przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego statutowo niezaliczalne lata służby, przyznawać zaopatrzenia emerytalne tudzież podwyższać wymiar statutowo przypadającego zaopatrzenia emerytalnego pracownikom, jako też osobom po nich pozostałym. Radzie Miejskiej, za zgodą władzy nadzorczej, przysługuje również prawo ustanawiania dla swych pracowników norm korzystniejszych, niż przepisano statutem niniejszym.

§ 8.

Prawo do uposażenia emerytalnego nabywa pracownik z chwilą upływu co najmniej 10 lat służby, zaliczonych w myśl statutu niniejszego do wysługi emerytalnej.

Wyjątkowo nabywa pracownik prawo do uposażenia emerytalnego:

1) po 5 latach zaliczonych do wysługi emerytalnej z powodu trwałej niezdolności do wykonywania zawodu, spowodowanej kalectwem lub chorobą, nabytą bez własnej winy po wstąpieniu na służbę,

2) bez względu na okres czasu zaliczonego do wysługi emerytalnej, wskutek trwałej niezdolności do służby z powodu:

a) nieszczęśliwego wypadku, wynikłego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych,

b) choroby zawodowej, nabytej w czasie pełnienia obowiązków służbowych, oraz choroby zakaźnej, nabytej na skutek pełnienia obowiązków służbowych,

c) działań wojennych w miejscu służbowego pobytu,

d) chorób zakaźnych, panujących w miejscu służbowego pobytu, względnie w wojsku.

§ 9.

Zaliczeniu do wysługi emerytalnej podlega czas służby w związkach komunalnych od dnia jej rozpoczęcia oraz czas pracy u innych pracodawców, za który będą wpłacone funduszowi emerytalnemu pełne składki.

Przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego dolicza się bez opłaty czas obowiązkowej służby wojskowej polskiej, oraz czas ochotniczej służby w wojsku polskim podczas wojny, jako też minimalny, odnośnemi ustawami przepisany, czas studjów wyższych na jednym z wydziałów uniwersytetu, lub w równorzędnym zakładzie naukowym, jeżeli czas studjów nie biegnie równolegle z czasem służby, zaliczalnej do emerytury i tylko w przypadku całkowitego zakończenia studjów przepisane egzaminami, jednakoż w ilości nie wyższej niż 4 lata.

Czas obowiązkowej służby wojskowej polskiej, oraz studjów wyższych ma wpływ tylko na wysokość zaopatrzenia emerytalnego, a nie na uzasadnienia roszczenia o te zaopatrzenie

Czas polskiej służby wojskowej, odbytej podczas wojny od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia zawieszenia broni, uprawnia do uzasadnienia roszczenia o zaopatrzenie emerytalne.

§ 10.

Do wysługi emerytalnej nie wlicza się:

a) czasu służby, spędzonej przed ukończeniem 18 lat życia, wyjątek stanowi służba wojskowa na obszarze operacyjnym, oraz okres, za który została przekazana składka funduszowi emerytalnemu;

b) czasu urlopu bez uposażenia z wyjątkiem urlopu, otrzymanego na czas piastowania mandatu poselskiego, senatorskiego lub radzieckiego; zaliczenie czasu w tych wypadkach następuje pod warunkiem uiszczenia przypadających za ten czas składek;

c) czasu zawieszenia w służbie, niepoliczalnego do czasu służby czynnej, o ile Komisja dyscyplinarna orzeknie o wydaleniu ze służby względnie zapadnie skazujący wyrok sądowy.

§ 11.

Czas czynnej służby wojskowej polskiej, odbytej podczas wojny w czasie od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia zawieszenia broni, poprzedzającego zawarcie pokoju, liczy się przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego podwójnie pracownikom miejskim m. Wilna, powołanym do służby wojskowej, jako też pełniącym służbę w formacjach wojskowych na terenie operacyjnym, podporządkowanym dowództwu armji. W obu ostatnich wypadkach oblicza się podwójnie jedynie czas rzeczywistego pełnienia tej służby.

Przy częściowej mobilizacji oblicza się w ten sposób czas służby, odbytej podczas wojny tylko pełniącym służbę w formacjach zmobilizowanych.

§ 12.

Pracownikowi, który po co najmniej dziesięcioletniej służbie podlegającej zaliczeniu do wysługi emerytalnej, stał się trwale niezdolnym do służby, a ponadto utracił bez własnej winy od 90% do 95% zdolności do zarabkowania dolicza się do zaopatrzenia emerytalnego w granicach § 17 statutu niniejszego 10 lat, do czasu służby, podlegającego normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej, a przy utracie zdolności do zarabkowania w tychże warunkach od 95% do 100% — dolicza się 15 lat do tegoż czasu służby.

§ 13.

Pracownikowi, który wskutek przypadków, wymienionych w p. 2 § 8 niniejszego statutu utracił zdolność do wykonywania zawodu, wymierza się zaopatrzenie emerytalne według wymiaru § 17 niniejszego statutu, doliczając ponadto do wysługi emerytalnej w granicach tegoż paragrafu, zależnie od stopnia utraty zdolności do wykonywania zawodu, a mianowicie:

przy utracie zdolności od 35% do 54% —	6 lat
" " " " 55% " 74% —	8 "
" " " " 75% " 84% —	10 "
" " " " 85% " 94% —	12 "
" " " " 95% " 100% —	15 "

§ 14.

Doliczenie lat do wysługi emerytalnej w myśl § 13 statutu niniejszego następuje pod warunkiem:

1) niezdolności do pracy, spowodowanej przyczynami wskazanymi w p. 2 ust. 2 § 8 statutu niniejszego stwierdzonej badaniem komisji lekarskiej (§ 21),

2) zgłoszenia wypadków w ciągu jednego roku.

W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, a należycie usprawiedliwionych, może Magistrat przyjąć zgłoszenie, jeżeli nastąpiło ono nie później, niż w trzy lata po zajściu wypadku.

§ 15.

W razie przyznania emerytury z doliczeniem lat wskutek nieszczęśliwego wypadku (§ 8 ust. 2) przysługuje Magistratowi m. Wilna prawo zarządzenia trzykrotnego badania emeryta w ciągu 9-ciu lat w okresach trzechletnich od dnia przeniesienia na emeryturę przez komisję lekarską (§ 21), w celu stwierdzenia, czy trwała niezdolność do wykonywania zawodu nadal istnieje. W wypadku stwierdzenia odzyskania części zdolności do wykonywania zawodu następuje odliczenie częściowe lub całkowite przyznanych dodatkowo lat do wysługi emerytalnej z § 13 niniejszego statutu.

W razie stwierdzenia przez komisję zupełnej zdolności do pracy emeryt może być powołany do służby czynnej na poprzednio zajmowane, równorzędne lub inne stanowisko z zachowaniem poprzedniego uposażenia.

W przypadku odmowy emeryta od ponownego wstąpienia do służby lub poddania się badaniom komisji lekarskiej, przyznane mu zaopatrzenie emerytalne ulega cofnięciu.

W razie powołania emerytowanego pracownika do służby czynnej, wlicza się przy ponownym przeniesieniu w stan spoczynku do wysługi emerytalnej, czas poprzedniej służby, uwzględniony przy poprzednim wymiarze.

§ 16.

Przy ostatecznym obliczeniu lat wysługi emerytalnej nie uwzględnia się części roku do 6 miesięcy włącznie, natomiast okres, przekraczający czas 6 miesięcy liczy się, jako pełny rok.

Przepis powyższy niema zastosowania przy obliczeniu 10 letniej, względnie 5 letniej służby (§ 8).

§ 17.

Zaopatrzenie emerytalne wynosi do 10 lat służby włącznie, zaliczonej do wysługi emerytalnej, 40% i wzrasta za każdy następny rok o 2,4%, w żadnym jednak razie nie może przenosić 100% podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego. Ułamki jednostek monetarnych, otrzymane przy obliczeniu zaopatrzenia emerytalnego odrzuca się.

§ 18.

Przeniesienie na emeryturę pracownika na jego prośbę następuje w wypadkach gdy:

1) stał się trwale niezdolnym do wykonywania zawodu,

2) przekroczył 60 lat życia, zaś pracownik fizyczny, zatrudniony w warunkach specjalnych, wyjątkowo ujemnie wpływających na zdrowie, a również pracowniczka kobieta — 55 lat życia,

3) przekroczył 55 lat życia i ma nie mniej niż 20 lat służby w samorządzie wileńskim, zaś pracownik fizyczny w rozumieniu p. 2 niniejszego paragrafu i kobieta pracowniczka, po przekroczeniu 50 lat życia i również przy 20 latach służby, w samorządzie wileńskim.

§ 19.

Przeniesienie na emeryturę pracownika z zastrzeżeniami, wynikającymi z § 8 niniejszego statutu następuje:

1) bez względu na wiek, jeżeli pracownik z powodu ułomności cielesnej, albo z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych, stał się trwale niezdolnym do wykonywania zawodu,

2) w razie rozwiązania stosunku służbowego bez prośby pracownika i bez udowodnionej sądowo lub na podstawie przeprowadzonego w trybie przepisanych dochodzenia dyscyplinarnego winy pracownika, powodującej w myśl obowiązujących przepisów zwolnienie ze służby,

3) gdy przekroczył 60 lat życia i uzyskał prawo do maksymalnego zaopatrzenia emerytalnego (100 %), a pracownik fizyczny w rozumieniu p. p. 2 i 3 poprzedniego paragrafu i kobieta pracownicza 55 lat życia, również przy uzyskaniu prawa do pełnego (100 %) zaopatrzenia emerytalnego.

W wypadku przeniesienia na emeryturę pracownika w myśl p. 2 niniejszego paragrafu wypłaca się emeryturę z funduszy budżetowych aż do zaistnienia któregośkolwiek z innych warunków w niniejszym paragrafie wymienionych.

§ 20.

Pracownik zwolniony ze służby miejskiej w trybie dyscyplinarnym na podstawie orzeczenia komisji dyscyplinarnej z pozbawieniem praw emerytalnych lub skazany prawomocnym wyrokiem na karę, skutkującą pozbawieniem praw w rozumieniu K. K. za wyjątkiem wyroków w sprawach politycznych i wyznaniowych — traci prawo do emerytury, względnie odprawy.

W uchwale Magistratu, potwierdzającej decyzję Prezydenta miasta o zwolnieniu w trybie dyscyplinarnym, musi być wyraźnie zaznaczone, że pracownik pozbawiony jest praw emerytalnych, względnie odprawy.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie, Rada Miejska może żonie i dzieciom pracownika, zwolnionego w trybie dyscyplinarnym lub skazanego prawomocnym wyrokiem z pozbawieniem praw, przyznać prawa wdów i sierot.

§ 21.

O trwałej niezdolności do wykonywania zawodu orzeka specjalnie w tym celu powołana komisja lekarska.

Skład komisji lekarskiej I instancji stanowią dwaj lekarze, z których jednego powołuje Magistrat, a drugiego pracownicy miejscy.

Od orzeczeń komisji lekarskiej I instancji przysługuje prawo odwołania się do komisji lekarskiej II instancji.

Również w razie różnicy zdań pomiędzy członkami komisji lekarskiej I-ej instancji, sprawę rozstrzyga komisja II-ej instancji.

Skład komisji lekarskiej II instancji stanowią trzej lekarze w nowym składzie, powołani po jednym przez Magistrat i przez pracowników. Superarbitra powołują ci dwaj lekarze.

Orzeczenia komisji lekarskiej II instancji są ostateczne. Koszty związane z urzędowaniem komisji lekarskiej pokrywa fundusz emerytalny.

Szczegółowe przepisy o sposobie wyboru, urzędowania komisji i kosztach urzędowania uchwala Rada Miejska.

§ 22.

Do wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, pensji wdowich i sierocych, zaliczenia i odliczenia lat do wysługi emerytalnej oraz orzekania, czy niezdolność wykonywania zawodu lub śmierć nastąpiły w okolicznościach przewidzianych w § 8 ust. 2 niniejszego statutu, powołana zostaje specjalna Komisja, w skład której wchodzi: 3 członków, wybranych przez Magistrat i 2 członków, wybranych przez pracowników.

Orzeczenie komisji, wydane w związku z okolicznościami, przewidzianymi w § 8. ust. 2 statutu, winna poprzedzać opinię urzędowego lekarza przy Starostwie Grodzkiem.

Od orzeczeń komisji tej służy zainteresowanemu odwołanie do komisji II instancji, która rozstrzyga ostatecznie.

W skład komisji II instancji wchodzi 2 członków Magistratu i 2 członków wybranych przez pracowników miejskich.

Przewodniczącym komisji jest Prezydent lub jego zastępca.

W skład komisji II instancji nie mogą wchodzić osoby, należące do składu komisji I instancji.

Orzeczenie komisji wydaje na wniosek zainteresowanego pracownika lub Magistratu.

Szczegółowe przepisy o wyborze, sposobie i kosztach urzędowania komisji uchwala Rada Miejska.

Koszty urzędowania komisji pokrywa fundusz emerytalny.

§ 23.

W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego przez Magistrat przed nabyciem przez pracownika prawa do zaopatrzenia emerytalnego i bez jego prośby z wyjątkiem wypadków zwolnie-

nia ze służby na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego w trybie przepisanych, albo wyroku karno-sądowego, — otrzymuje pracownik z funduszy miejskich przy zwolnieniu jednorazową odprawę w wysokości pełnych poborów jednomiesięcznych, ostatnio otrzymanych, a nadto za każde półroczne faktycznej służby wynagrodzenie w wysokości poborów półmiesięcznych, nie mniej jednak niż 3 miesięcznych poborów służbowych.

W razie ponownego powołania pracownika do służby na poprzednio zajmowane, równorzędne lub inne stanowisko z zachowaniem poprzedniego uposażenia również i w innym związku komunalnym, Magistrat powinien potrącić z uposażenia pracownika ewentualną część odprawy, o ile ponowne powołanie na służbę nastąpiło przed upływem czasu, na jaki pracownik otrzymał odprawę.

Potrącenia dokonywane są miesięcznie, przy wypłacie poborów i nie mogą przekraczać $\frac{1}{3}$ części otrzymywanych poborów. Winne one zaś być wypłacone temu związkowi komunalnemu, który wypłacił odprawę.

§ 24.

W razie objęcia przez zwolnionego pracownika (§ 23) zatrudnienia określonego w § 5, mają odpowiednie zastosowanie przepisy tego paragrafu, niezależnie od odprawy.

§ 25.

Prawo do zaopatrzenia emerytalnego rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po okresie czasu, za który pracownik otrzymał bieżące pobory służbowe. Zaopatrzenie emerytalne płatne jest miesięcznie z góry.

Rozstrzygnięcie sprawy zaopatrzenia emerytalnego powinno nastąpić najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty przeniesienia na emeryturę, względnie śmierci pracownika.

§ 26.

Prawo do zaopatrzenia emerytalnego w myśl przepisów niniejszego statutu nie nabywają:

- 1) pracownicy, którzy wstąpili na służbę miejską w samorządzie m. Wilna po ukończeniu 45 lat życia;
- 2) pracownicy, którzy wstąpili na służbę miejską z wysługiem już zaopatrzeniem emerytalnym, o ile wysokość tego zaopatrzenia wynosi co najmniej 40% pierwszego wynagrodzenia w myśl p. 2 art. 6 Dekretu o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z dn. 24/XI 1927 r.

§ 27.

Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego gaśnie:

- 1) w razie śmierci emeryta,
- 2) gdy emeryt został prawomocnie skazany na karę, skutkującą pozbawieniem praw w rozumieniu K. K., a skazanie pociąga w myśl obowiązujących przepisów utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego, względnie prawa do zaopatrzenia emerytalnego, za wyjątkiem wyroków w sprawach politycznych i wyznaniowych.

Rada Miejska może jednak w tym wypadku przyznać żonie i dzieciom emeryta odpowiedni zasiłek na czas, przez który rodzina pozostałaby bez środków utrzymania. Zasiłek ten nie może przekraczać zaopatrzenia wdowiego, względnie sierociego.

§ 28.

Prawo do zaopatrzenia emerytalnego nie przysługuje:

- 1) w razie utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) w razie wstąpienia do klasztoru,
- 3) w razie zapewnienia na koszt miasta emerytowi całkowitego utrzymania w zakładzie leczniczym dla umysłowo chorych, w zakładzie dla inwalidów. Żonie i dzieciom takiego emeryty przysługuje jednakże za czas jego pobytu prawo do zaopatrzenia wdowiego wzgl. sierociego według § 32 i następnych statutu niniejszego,

4) w razie przebywania bez zgody Magistratu dłużej niż pół roku poza granicami Państwa lub wolnego miasta Gdańska.

W wypadkach, przewidzianych w niniejszym paragrafie, wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca, następującego po usunięciu przyczyn, wymienionych w tym paragrafie, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie.

§ 29.

Emeryt (wdowa i sieroty), który świadomie wprowadził władzę w błąd celem uzyskania bezprawnie emerytury (pensji wdowiej i sieroczej), odprawy lub pośmiertnego, lub też wyższego wymiaru emerytury, odprawy lub pośmiertnego, traci prawo do dalszego pobierania zaopatrzenia emerytalnego, niezależnie od odpowiedzialności sądowo-karnej i obowiązku zwrotu szkody, wyrządzonej miastu.

§ 30.

Wdowa i sieroty po zmarłym pracowniku, uprawnionym do pobierania zaopatrzenia emerytalnego lub pobierającym je, otrzymują pensję wdowią i sierocą.

Pensję, o której mowa w ust. 1 może otrzymać również wdowiec po zmarłej pracownicy, o ile z powodu trwałej niezdolności do pracy pozostawał na jej wyłącznym utrzymaniu i nie posiada żadnego własnego zaopatrzenia. W tym wypadku mają analogiczne zastosowanie przepisy §§ 32, 33, 39 do 47.

§ 31.

Prawo do pensji wdowiej, względnie sieroczej jest prawem pochodnym, zależnym od nabycia praw emerytalnych przez męża, względnie ojca.

Jednak w wypadkach, określonych w § 8 ust. 2 nabywają wdowy i sieroty po zmarłym pracowniku prawo do zaopatrzenia emerytalnego, bez względu na to, czy sam pracownik uzyskał przed śmiercią uprawnienie emerytalne.

§ 32.

Pensja wdowia wynosi 60% kwoty zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał, względnie w chwili śmierci miałby prawo pobierać.

Pensja wdowia po pracowniku, zmarłym w warunkach, określonych w punkcie drugim ust. 2 § 8 wynosi 50% podstawy wymiaru (§ 2).

§ 33.

Prawo do pensji sieroczej nabywa się po ojcu. Pensja ta wynosi:

- a) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa żyje i w chwili śmierci męża miała prawo do pensji wdowiej, $\frac{1}{3}$ pensji wdowiej.
- b) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa nie żyje, lub też w chwili śmierci męża nie miała prawa do pensji wdowiej, albo też później prawo to utraciła, — połowę pensji wdowiej.
- c) dla jedynej sieroty bez ojca i matki $\frac{2}{3}$ pensji wdowiej. Jeżeli wdowa nie pobiera pensji wdowiej z powodu pobierania emerytury za własną służbę, sierotom służy prawo do pensji według punktu a) paragrafu niniejszego.

§ 34.

Prawo do pensji sieroczej może być również nabyte po matce. Jeżeli sierota nabyła prawo do pensji po ojcu i matce, wypłaca się sierocie pensję wyższą.

Sierota nabywa prawa do pensji po matce za życia ojca w razie jego niezdolności do pracy i niemożności zapewnienia jej utrzymania.

Pensja po matce wynosi $\frac{1}{3}$ część jej zaopatrzenia emerytalnego na każde dziecko, a dla jedynej sieroty $\frac{2}{3}$.

§ 35.

Pensje wdowie i sieroce nie mogą ani same, ani w sumie łącznej przekraczać zaopatrzenia emerytalnego, które pobierał, lub do którego miał prawo zmarły pracownik miejski, po którym zostały wdowa i sieroty, wyjątek stanowi przypadek, przewidziany w § 47 niniejszego statutu.

W razie jeżeli te pensje w łącznej sumie przekraczałyby według obliczenia wysokość zaopatrzenia emerytalnego zmarłego pracownika, które on pobierał, względnie do którego miał prawo w chwili śmierci, pensje sieroce podlegają proporcjonalnemu zmniejszeniu.

§ 36.

Żony i dzieci pracowników, powołanych do służby woj- skowej na skutek mobilizacji, którzy zginęli na terenie działań wojennych, otrzymują od dnia 1 miesiąca, następującego po

wstrzymaniu uposażenia, tymczasowe zaopatrzenie emerytalne w wysokości należnego im ewentualnie stałego zaopatrzenia według ustępu pierwszego § 32 względnie § 33 statutu niniejszego.

Gdy na podstawie towarzyszących zaginięciu okoliczności istnieje uzasadnione podejrzenie, że zachodzi wypadek dezercji, przepisy niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do czasu stwierdzenia, że wypadek dezercji nie zachodzi.

§ 37.

W razie odnalezienia się zaginionego, potrąca się przy wypłacie zaległego zaopatrzenia kwotę, wypłaconą żonie i jego dzieciom z tytułu tymczasowego zaopatrzenia.

W razie nieodnalezienia się zaginionego w ciągu 2 $\frac{1}{2}$ lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym podpisano preliminarja pokojowe, żona, względnie dzieci, powinny przed końcem tego terminu przedłożyć orzeczenie sądowe, uznające zaginionego za zmarłego, względnie orzeczenie sądowe, że dowód śmierci należy uważać za ustalony, w przeciwnym wypadku tymczasowe zaopatrzenie zostanie wstrzymane. Orzeczenie to służy za podstawę przy rozpatrywaniu przyznania stałego zaopatrzenia.

§ 38.

Wdowa nie ma prawa do pensji:

- a) jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony,
 - b) jeżeli małżeństwo zostało zawarte przez emeryta.
- Dzieci, pozostałe z małżeństwa, zawartego przez emeryta, nie mają prawa do pensji sieroczej.

§ 39.

Prawo do otrzymania pensji wdowiej i sieroczej rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po tym miesiącu, za który pracownik (emeryt) pobrał ostatnie należne mu uposażenie w służbie czynnej (zaopatrzenie emerytalne). Dla sierot, które przyszły na świat po tym terminie, prawo do pensji rozpoczyna się od pierwszego miesiąca po urodzeniu.

§ 40.

Pensje wdowie i sieroce płatne są miesięcznie z góry.

§ 41.

Prawo do pensji wdowiej, względnie sieroczej gaśnie:

- a) w razie śmierci wdowy lub sieroty — z końcem tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła,
- b) w razie ukończenia przez sierotę 18 roku życia, lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego,
- c) gdy wdowa, względnie sierota została prawomocnie skazana za czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą, w myśl obowiązujących przepisów utratę prawa do zaopatrzenia wdowiego — względnie sierociego.

Sierotom, odbywającym studia w zakładach naukowych, przyznaje się pensję sierocą z powyższymi zastrzeżeniami, na każdy rok szkolny, aż do ukończenia studiów, nie dłużej jednak, jak do ukończenia 24 roku życia.

W wyjątkowych na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, może Rada Miejska zezwolić na dalsze pobieranie pensji sieroczej także po ukończeniu studiów, względnie 18 lub 24 roku życia.

§ 42.

Prawo do pobierania pensji wdowiej, względnie sieroczej nie przysługuje:

- a) w razie utraty obywatelstwa polskiego,
- b) na czas zajmowania przez sierotę jakiegokolwiek stanowiska w służbie państwowej lub samorządowej, do którego związane jest uposażenie,
- c) na czas uwzględnienia sieroty przy wymiarze uposażenia zawodowego członka zarządu lub pracownika związku komunalnego (ojczyzna, matki, macochy),
- d) w razie wstąpienia do klasztoru,
- e) w razie przebywania bez zgody Magistratu dłużej niż pół roku poza granicami państwa, lub wolnego miasta Gdańska.

W wypadkach, przewidzianych w niniejszym paragrafie, wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca, następnego po usunięciu przyczyn, wymienionych w tym paragrafie, nie wcześniej jednak niż od dnia pierwszego miesiąca następnego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie.

§ 43.

Wdowa po pracowniku, która weszła ponownie w związek małżeński, otrzymuje na prośbę albo jednorazową odprawę wzajemną za pobieraną pensję wdową, albo zachowuje prawo do pensji na wypadek ponownego owdowienia, o ile po drugim mężu nie otrzymuje emerytury. W tym ostatnim wypadku, jeżeli emerytura po drugim mężu będzie mniejsza, wdowa może otrzymać tylko różnicę.

Zgłoszenie o odprawę winno nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia zawarcia ponownego małżeństwa.

Odprawa wynosi dla wdów w wieku do 45 lat życia kwotę dwuletniej, powyżej zaś tego wieku jednorocznej pensji wdowej.

Wdowa, która wyszła za mąż za obywatela państwa obcego, otrzymuje odprawę tylko wtenczas, jeżeli ustawodawstwo państwa, którego jej mąż jest obywatelem, udziela wdowom odprawy, jeżeli wychodzą za mąż za obywatela państwa polskiego.

§ 44.

Wdowa po pracowniku samorządu m. Wilna, która z tytułu zajmowania stanowiska w tymże samorządzie nabywa własne prawa emerytalne, może otrzymać tylko jedno zaopatrzenie według swego wyboru.

§ 45.

Wdowa po pracowniku, który zmarł w czynnej służbie przed uzyskaniem praw do emerytury otrzymuje, o ile sama nie jest pracownikiem miejskim, względnie nie pobiera emerytury z funduszu emerytalnego oraz nie posiada dzieci na utrzymaniu, jednorazową odprawę w wysokości kwoty rocznego uposażenia, służącego za podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego zmarłego.

Jeżeli natomiast posiada dzieci na utrzymaniu, to w tym wypadku połowę odprawy, wysokość której określona w ustępie I niniejszego artykułu, otrzymuje wdowa, drugą zaś połowę otrzymują sieroty.

W tej samej wysokości, t. j. w wysokości kwoty rocznego uposażenia otrzymują odprawę sieroty względnie pasierby bez ojca i matki w wieku poniżej 18 lat życia po ojcu względnie po matce, o ile ci nie nabyli prawa do emerytury.

Taką samą odprawę przyznaje się sierotom bez ojca i matki w przypadku, określonym w ustępie przedostatnim paragrafu 41 niniejszego statutu, przyczem przepis ostatniego ustępu § 41 ma również zastosowanie.

§ 46.

W razie śmierci pracownika (emeryta) należy wdowie, która pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, niezależnie od zaopatrzenia, względnie odprawy (§ 33 i 45) pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego uposażenia, względnie zaopatrzenia emerytalnego pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Na tych samych warunkach i w tej samej wysokości należy się pośmiertne w razie śmierci żony wdowcowi.

W braku wdowy (wdowca), uprawnionej do pośmiertnego należy się pośmiertne w tej samej wysokości niepodzielnie dzieciom ślubnym, nieslubnym, uprawnionym i pasierbom zmarłego, o ile zmarły je utrzymywał. W braku wyżej wymienionych członków rodziny, należy zwrócić udowodnione koszty leczenia i pogrzebu do wysokości pośmiertnego innym krewnym lub osobom postronnym, jeżeli zmarły nie pozostawił majątku ruchomego lub nieruchomego, wystarczającego na pokrycie tych kosztów. Magistrat obowiązany jest wypłacić pośmiertne najpóźniej w ciągu dni 15 od dnia zgłoszenia się o to pośmiertne osoby uprawnionej.

§ 47.

Zaopatrzenie emerytalne, pensja wdowa, gdy sierot nie ma lub też nie posiadają prawa do zaopatrzenia, oraz pensja wdowa łącznie z pensjami sierocami nie mogą wynosić mniej niż 60 zł. miesięcznie.

§ 48.

Świadczenia należne w myśl statutu niniejszego stosownie do art. 67 Rozp. Prezydenta Rz. Polskiej z dnia 24.XI.1927 r. (D. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu dla zaspokojenia przysługujących innym gminom roszczeń o zwrot poniesionych wydatków z tytułu opieki społecznej, w stosunku zaś do gminy miasta Wilna z tytułu wszelkich należności.

Wysokość zapowiedzeń i zajęć wynosi dla alimentów $\frac{2}{5}$, a dla należności gmin $\frac{1}{5}$, przypadających do wypłaty świadczeń.

§ 49.

Niezależnie od stosowania przepisów niniejszego statutu, dotyczących zaliczania czasu do wysługi emerytalnej w normach ogólnych, w okresie przejściowym pracownikom, pozostającym na służbie miejskiej w dniu 1 stycznia 1930 r., zalicza się do wysługi emerytalnej, a) lata poprzedniej służby w samorządzie wileńskim i jego przedsiębiorstwach, nie wyłączając przerwy przymusowej, spowodowanej zwolnieniem ze służby z powodów politycznych w czasach carskich, podczas okupacji niemieckiej lub bolszewickiej, b) lata poprzedniej służby w instytucjach użyteczności publicznej, które przed wojną nie należały do miasta, a później zostały zaliczone do instytucji komunalnych (Pogotowie Ratunkowe, szpitale i t. p.), c) lata poprzedniej pracy zarówno przedwojennej, jak i powojennej gdzie indziej, to znaczy w służbie państwowej, samorządowej, oraz instytucjach prawa publicznego, dzięki której nabyli oni doświadczenie i kwalifikacje, uzdalniające do służby komunalnej.

Lata poprzedniej pracy w samorządzie Wileńskim i jego przedsiębiorstwach (p. a) zaliczają się całkowicie. Lata poprzedniej pracy w instytucjach użyteczności publicznej (p. b) do 10 lat. Lata poprzedniej pracy gdzie indziej (p. c) zaliczają się od dnia 11. XI. 1918 r. całkowicie, do dnia 11. XI. 1918 r. w stosunku 50% nie więcej jednak niż 5 lat.

Lata poprzedniej pracy w samorządzie wileńskim (p. a) zaliczają się pracownikom etatowym bez żadnych za to opłat z ich strony, zaś pracownikom kontraktowym za opłatą $\frac{1}{2}\%$ uposażenia miesięcznego za każdy miesiąc zaliczony.

Lata poprzedniej służby w instytucjach użyteczności publicznej (p. b) zaliczają się za opłatą $\frac{2}{3}\%$ za każdy zaliczony miesiąc.

Pracownicy zarówno etatowi jak i kontraktowi, którym będą zaliczone lata poprzedniej pracy gdzie indziej (p. c) winni opłacać za lata im zaliczone $\frac{2}{3}\%$ swego uposażenia miesięcznego za każdy zaliczony im miesiąc. Wpłata będzie uskuteczniata przez potrącanie odpowiednich sum przy wypłacie uposażenia miesięcznego.

O ile pracownik nie zdąży opłacić wszystkich należnych składek w myśl paragrafu niniejszego za zaliczony mu czas do dnia przejścia na emeryturę, potrącenia będą dokonywane również i po przejściu pracownika na emeryturę do czasu opłacenia wszystkich zaliczonych mu miesięcy.

Zaliczenie lat poprzedniej pracy, poza pracą w samorządzie m. Wilna jest uwarunkowane pozostawaniem pracownika na służbie miejskiej w ciągu 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego statutu i opłaceniem ustalonych za ten czas składek w wysokości $\frac{2}{3}\%$ miesięcznie.

W razie przeniesienia pracownika na emeryturę przed upływem 5 letniego okresu wyczekiwania, pracownik może nabyć prawo do zaliczenia mu pracy w myśl poprzedniego ustępu przez ryczałtowe opłacenie składek za czas, brakujący do zaistnienia okresu wyczekiwania.

Potrącenia, wskazane w ust. 6 niniejszego paragrafu nie obciążają pensji wdowich i sierocych. Natomiast jeżeli śmierć pracownika nastąpiła przed upływem 5 letniego okresu wyczekiwania, wdowa lub sieroty winny opłacić składkę w rozmiarze 4% przysługującego im zaopatrzenia emerytalnego za czas brakujący do wygaśnięcia okresu wyczekiwania.

Przepisy, zawarte w ustępie 7 niniejszego paragrafu nie mają zastosowania w wypadkach przewidzianych w § 8 niniejszego statutu.

Pracownik może zrzec się zaliczenia lat poprzedniej pracy wówczas nie ponosi ciężarów, przewidzianych w paragrafie niniejszym.

W stosunku do obecnych pracowników kontraktowych, Magistrat w przeciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego statutu ustalił, którzy z nich kwalifikują się do przejścia na służbę miejską na czas nieokreślony w myśl p. b § I niniejszego statutu i zawrze z nimi odnośne umowy z rozciągnięciem na nich działania przepisów niniejszego statutu.

Pracownicy, pozostający na służbie miejskiej w dniu wejścia w życie niniejszego statutu, którzy w myśl przepisów tego statutu nie nabyli i nie mogą już nabyć praw do zabezpieczenia emerytalnego, ani też do odprawy i nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Z. U. P. U. lub gdzie indziej, a którym w myśl przepisów dotychczasowych przysługiwała w razie zwolnienia ze służby odprawa, zachowują prawa na odprawę na podstawie przepisów dotychczasowych z funduszy miejskich i żadnych składek nie opłacają.

Pracownicy, pozostający na służbie miejskiej w dniu wejścia w życie niniejszego statutu, a którzy byli na służbie w samorządzie m. Wilna w czasie trwania mocy poprzednich przepisów emerytalnych z 1923 r. nie nabywają praw emerytalnych, o ile wstąpili na służbę miejską w tym samorządzie po ukończeniu 50 lat życia (a nie 45 jak w § 26).

§ 50.

Postanowienia niniejszego statutu w niczem nie mogą naruszać praw już nabytych przez pracowników na mocy poprzednich przepisów emerytalnych z r. 1923.

§ 51.

Pracownikom miejskim, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego statutu mają 15 lat służby w samorządzie Wileńskim przysługuje prawo do uzyskania pełnej emerytury po 30 latach pracy i w stosunku do nich zaopatrzenie emerytalne wzrasta za każdy następny, poczynając od 11 do 16, rok służby o 2,4, a od 16 do 30 o 3,2 % (§ 17).

§ 52.

Niniejszy statut nie jest stałą ustawą emerytalną w rozumieniu § XIX przepisów tymczasowych o odprawach i zabezpieczeniu emerytalnym pracowników miejskich i ich rodzin (uchwała Rady Miejskiej z dn. 14/VI 1923 r.) i nie rozciąga się na emerytów (ich wdów i sierot), którzy zostali przeniesieni na emeryturę przed wejściem w życie niniejszego statutu.

§ 53.

Spory między pracownikami, a samorządem m. Wilna wynikłe na tle wykonania niniejszego statutu, rozstrzygają sądy powszechne.

§ 54.

W ciągu 6 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego statutu Magistrat przeprowadzi zaliczenie poszczególnym pracownikom, o których mowa w § 49 niniejszego statutu, do emerytury — czas pracy poprzedniej, wystawiając im na to pismienne dokumenty.

§ 55.

Magistrat, jako organ wykonawczy gminy m. Wilna wyda szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego statutu.

§ 56.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem uchwalenia go przez Radę Miejską m. Wilna i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1930 roku, przytem powinien być ogłoszony w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

84.

OGŁOSZENIE

Magistratu m. Wilna.

w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zabudowania części m. Wilna.

Magistrat m. Wilna podaje do wiadomości osób zainteresowanych, iż niniejszym ogłoszeniem uzupełnia końcowy ustęp ogłoszenia swego umieszczonego w Nr. 254 Monitora Polskiego z dnia 4 listopada 1929 roku, oraz w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 11 z dn. 30. XI. 1929 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zabudowania (regulacyjnego) następującą treścią, a mianowicie: osoby zainteresowane prawne i fizyczne będą mogły, na zasadzie art. 26 Ust. budowlanej z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 23 poz 202) punkt C, zgłaszać swoje wnioski, dotyczące planu zabudowania w okresie od 1. V. do 1. XI. 1930 r. w Magistracie w Urzędzie Pomiarów i Regulacji w godzinach urzędowych.

85.

OBWIESZCZENIA
SĄDÓW POWIATOWYCH

w sprawach spadkowych.

1) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Hilarego syna Klemensa Raduszkiewicza, zmarłego dnia 5. IV. 1900 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia, zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

2) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Jankiela Mowszy, syna Hirsza Rubina, zmarłego dn. 13. VIII. 1902 r. i Lei c. Dawida Rubinowej zmarłej 8. VIII. 1905 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nich mienia.

3) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Aleksandra syna Piotra Faworytowa zmarłego dnia 25 stycznia 1914 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

4) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Michała Narbuta syna Andrzeja zmarłego w lutym 1916 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

5) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Józefa syna Joachima Ostrówka, zmarłego dnia 10-go marca 1918 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

6) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Anny Pieńkowskiej, zmarłej dnia 22 listopada 1919 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

7) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców, Salomona Kasa syna Lipy zmarłego dnia 9 listopada 1920 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

8) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Samari-Lewi Salamonsona, zmarłego dnia 11 maja 1923 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

9) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Dawida Chackielewicz s. Lejby zmarłego dnia 26 maja 1927 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

10) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Janiny Tuciewiczowej c. Wacława, zmarłej dnia 26 grudnia 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

11) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Wulfa Makowera syna Abrama zmarłego dnia 19 sierpnia 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

12) Sąd powiatowy w Głębokiem powiatu Dziśnieńskiego na zasadzie art. 1401 U. P. C. i art. 1239 T. X cz I zb. pr. wzywa spadkobierców Ernesta Ferdynanda Göldnera zmarłego w 1911 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim majątku ziemskiego pod nazwą „Zarębkowo“ położonego w gminie Prozorockiej, pow. Dziśnieńskiego o przestrzeni około 483 dziesięciny, który to majątek obecnie został przyjęty na własność skarbu państwa w związku z czym ma nastąpić wypłata odszkodowania za przejęty na własność skarbu ów majątek „Zarębkowo“.

13) Sąd Powiatowy w Głębokiem na zasadzie art. 1402 U. P. C. wzywa spadkobierców Aleksandra Pierchurowicza s. Jana, zmarłego 22 grudnia 1929 r. we wsi Propielewszczyzna, gm. Hołubickiej ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim majątku ruchomego i nieruchomego położonego we wsi Propielewszczyzna gm. Hołubickiej.

14) Sąd Powiatowy w Głębokiem na zasadzie art. 1402 U. P. C. wzywa spadkobierców Michała Okuszkę zmarłego 4 lutego 1930 r. w maj. Konstantynów gm. Głębockiej, pow. Dziśnieńskiego, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim majątku Konstantynów składającego się z około 320 ha ziemi i zabudowań gospodarczych, folw. Konaszewo składającego się z około 57 ha ziemi i 2 placów położonych w m. Głębokiem składających się z około 2500 sążni.

15) Sąd Powiatowy w Głębokiem na zasadzie art. 1402 U. P. C. wzywa spadkobierców Sory z Frejldkinów Cepelowiczowej zmarłej dn. 27 lutego 1930 r. w m. Głębokiem, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim majątku składającego się z połowy domu mieszkalnego przy ul. Łomżyńskiej Nr. 12 oprócz sklepu towarów spożywczo-bakaleryjnych.

16) Sąd Powiatowy w Opsie, okręgu Sądu Okręgowego Wileńskiego, na zasadzie art. 1402 U. P. C. wzywa spadkobierców Augustyna Puzynkiewicza, zmarłego dnia 1 sierpnia 1919 r. w zaśc. Kieziki, gminy opeskiej, pow. brasławskiego, aby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego ogłoszenia zgłosili swe prawa do pozostałego po nim spadku.

86.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1) Dnia 3 kwietnia 1930 roku Sąd Grodzki w Wilnie po rozpoznaniu podania Wańkowicza Zygmunta o unieważnienie plenipotencji wydanej Antoniemu Wańkowiczowi na zarządzanie i rozporządzanie majątkiem Żodziszki gminy rzeszańskiej pow. wileńsko-trockiego, zgodnie z art. 1460⁴¹⁻⁴⁸ U. P. C. postanowił: plenipotencję wydaną przez Zygmunta Wańkowicza — Antoniemu Wańkowiczowi, oblatowaną w kancelarii notariusza Hołowni w Wilnie w dniu 14 lutego 1927 r. za repertorium Nr. 249 — odwołać.

2) Sąd Grodzki w Wilnie zgodnie z art. 94 ustawy wekslowej z dnia 24 grudnia 1924 roku wzywa posiadaczy weksla zaginionego, ażeby w terminie 60 cto dniowym od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia stawili się w Sądzie Grodzkim w Wilnie przy ul. 3 Maja Nr. 4 i okazali zaginiony weksel in blanco na blankiecie wekslowym wartości 3.000 zł. i zaopatrzony stemplem firmowym „Samuel Jankiewicz i Synowie“ Wilno, ul. Rudnicka Nr. 13 bez daty wystawienia i daty miejsca płatności. W razie niezgłoszenia się posiadaczy weksla w terminie oznaczonym Sąd Grodzki wyda orzeczenie uznające wyżej wymieniony weksel za umorzony.

87.

OBWIESZCZENIE Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie.

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Wilnie obwieszcza, że niżej wyszczególnione kolonje po skomasowaniu wywołane zostały do pierwsiastkowego zaprowadzenia hipoteki:

na dzień 16 lipca 1930 roku.

Kolonje we wsi Szyrki, w gminie Postawskiej, powiecie Postawskim, Nr. Hip. 12750.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
12 i 69	7,1336 ha	Michasionkowie: Arsenjusz i Antoni z matką Natalją
11, 27 i 45	6,6331 ha	Michasionkowie Józef i Aleksander i Agata
20 i 55	5,5635 ha	Michasionok Bazyli
2 i 54	2,6148 ha	Michasionok Walery
10, 22 i 62	5,2988 ha	Szyrko Cichon
29 i 63	5,4854 ha	Szyrko Walery
9 i 64	5,2382 ha	Szyrko Aleksandryna z dziećmi Katarzyną, Anatolem i Andrzejem
30 i 70	14 1230 ha	Szyrko Stefan
21 i 65	5,9229 ha	Czypko Jan
8, 17 i 42	17,8986 ha	Borys Antoni
7, 35 i 41	24,8908 ha	Rybko Jerzy
14 i 40	22,9081 ha	Dubowscy: Paweł, Mikołaj, Andrzej i Ewdokja
28 i 46	7,7321 ha	Kozienkowie: Zofja i Adam
15 i 47	7,2382 ha	Michasionok Bazyli
33 i 56	2,5152 ha	Michasionok Wincenty
31 i 57	2,3204 ha	Michasionok Anatol i Marja
34 i 58	2,6661 ha	Michasionok Józef
18 i 66	6,3494 ha	Borys Teodor i Józef
19 i 67	5,9381 ha	Borysowie Bazyli i Józef
13 i 53	3,7329 ha	Borysowie Anatol i Jan oraz Tekla
32 i 48	7,9453 ha	Krywonosowie: Piotr, Anastazja i Tekla Borys
1 i 49	7,8169 ha	Gil Włodzimierz
6 i 50	6,1227 ha	Gil Aleksander
26 i 61	2,4621 ha	Borys Jan
25 i 60	2,4108 ha	Borysowie: Aleksy, Antoni, Nestor, Eufrozyna i Justyna
23 i 68	2,6842 ha	Borys Aleksander
24 i 59	2,6880 ha	Borys Ignacy
5 i 43	10,9074 ha	Borys Antoni
3 i 44	8,7722 ha	Borysowie: Teodor, Piotr, Mikita, Justyn, Anatol i Ksenja
4 i 51	6,7192 ha	Borys Józef
36	0,5001 ha	Plac pod szkołę
37	0,0573 ha	Kopalnia piasku
38	0,3044 ha	Kopalnia gliny i plac wodny
39	0,3887 ha	Cmentarz.

na dzień 16 października 1930 r.

Kolonje we wsi Rakliszki, w gminie Dziewieniskiej, pow. Oszmiańskim Nr. Hip. 12648.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
24 i 10	19,6910 ha	Józef Zubiel
17 i 1	8,0604 ha	Stanisław Radziun w 1/2 i spadk. Władysława Radziuna w 1/2
19	6,6837 ha	Bronisław Szostak
26 i 3	6,7464 ha	Ludwik Szostak i Józefa Szostak
16 i 6	7,8820 ha	Adam Niedźwiedzki i Krystyna Niedźwiedzka
22 i 7	7,2035 ha	Józef Sklepowicz
23 i 8	7,9307 ha	Ludwik Sklepowicz
14	6,8956 ha	Stanisław Sklepowicz
21 i 5	9,0947 ha	Maciej Niedźwiedzki
20, 13 i 4	8,4676 ha	Ludwik Niedźwiedzki
11	7,7730 ha	Józef Niedźwiedzki
27 i 9	6,5735 ha	Stanisław Kowalczyk
12	5,2632 ha	Aleksander Sklepowicz
18 i 2	13,6501 ha	Spadk. Szymona Kowalczyka
25	2,9529 ha	Józef Mikołajko
15	5,3077 ha	Józef Szostak i Józefa Szostak

Kolonje we wsi Złoukty, w gminie Turgielskiej, powiecie Wileńsko Trockim. Nr. Hip. 12646.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
50, 58-a, 107 i 92	7,6998 ha	Krystyna Pawlukowicz
59, 55, 83, 128	20,6817 ha	Jan Tracewicz
58, 60, 13, 6, 79, 109	19,3020 ha	Józef Tracewicz
34, 40, 93, 122	8,8659 ha	Kasper Tracewicz
61, 47, 94, 120	5,6803 ha	Spad. Wincentego Tracewicza
62, 53, 91, 105	7,0999 ha	Józef Tracewicz
32, 41, 96 i 123	9,4774 ha	Jan Tracewicz
63, 39, 87 i 108	14,9110 ha	Aleksander Woroniecki
36, 86 i 126	8,7451 ha	Józef Woroniecki
64, 45, 75 i 116	8,6829 ha	Spad. Kazimierza Woronieckiego
38, 42, 85 i 125	8,8503 ha	Spad. Jana Woronieckiego
8, 89 i 106	22,4272 ha	Antoni, Marcin i Jakób Borkowscy
65, 15, 80 i 117	14,1520 ha	Maciej i Michał Borkowscy
66, 44, 84 i 124	10,4100 ha	Antoni i Wincenty Tracewicz
67, 30, 95 i 119	6,1221 ha	Jan Tracewicz
68, 1, 78 i 110	26,8940 ha	Spadk. Macieja Tracewicza
2, 77 i 111	39,7198 ha	Sylwester, Maciej, Kazimierz i Feliks Borkowscy
4, 74 i 113	34,1869 ha	Jan i Karolina Kołodo
69, 17, 81 i 127	12,3363 ha	Józef i Feliks Kołodo
28, 57, 98 i 118	6,9345 ha	Feliks Tumas
23, 101 i 114	10,2728 ha	Anna Dulko i Zacharyasz Tumas
10, 90 i 104	23,7946 ha	Feliks, Adam, Maciej i Marcin Woronieccy
70, 25, 100 i 103	8,1940 ha	Maciej, Jan i Julian Łabule
71, 58, 88 i 121	7,4464 ha	Michał, Kazimierz i Wojciech Łabule
3, 76 i 112	39,7546 ha	Marcin Łabul
72, 19, 82 i 117-a	13,1567 ha	Józef i Aleksander Woronieccy
73, 21, 97 i 115	6,0617 ha	Spadk. Józefa Woronieckiego
26, 99 i 102	11,7258 ha	Spadk. Wincentego Woronieckiego
52	1,8551 ha	Plac szkolny
11	0,5442 ha	Kopalnia piasku
11-a	0,1172 ha	Cmentarz

Równoważnik gruntów państwowych:

Parcele	Obszar	Parcele	Obszar	Parcele	Obszar
51	1,3540 ha	7	3,6108 ha	22	2,6686 ha
12	2,1822 ha	14	1,8607 ha	9	4,5583 ha
35	0,6837 ha	43	2,6842 ha	24	2,3794 ha
46	1,2876 ha	31	0,5337 ha	49	1,0965 ha
54	0,8806 ha	5	1,3345 ha	18	6,5854 ha
33	1,0478 ha	16	4,9917 ha	20	1,4211 ha
37	1,1461 ha	29	1,0675 ha	27	0,5335 ha

Kolonje we wsi Pietkuny, w gminie Przebrodzkiej, powiecie Brasławskim. Nr. Hip. 12644.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	12,7291 ha	Konstancja Maksimowiczowa
2	18,5625 ha	Jan Jakimczyk
3	10,5388 ha	Władysław Ananicz
4	8,0266 ha	Michał Pietkun
5	16,0488 ha	Jan Krawczonok
6	7,3707 ha	Eudokja Kondratjewa
7	21,7012 ha	Ksawery Warna
8	1,5420 ha	Aleksander i Wincenty Nowiczonki
9	1,7406 ha	Spadk. Bonifacego Silwanowicza
10	10,0338 ha	Spadk. Tomasza Aleksiejewa
11 i 11-a	11,8305 ha	Grzegorz Aleksiejew
12	0,1449 ha	Cmentarz
13	15,0447 ha	Antoni Ananicz
14	12,7302 ha	Afanas Aleksiejew
15	11,7111 ha	Józef Aleksiejew
16	12,8932 ha	Łukasz Aleksiejew
17	10,6421 ha	Bazył Aleksiejew
18	14,0041 ha	Jan Ananicz

Kolonje w folwarku Ignapol, w gminie Prozorockiej, powiecie Dziśnieńskim. Nr. Hip. 12643.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1 i 29	10,5475 ha	Tomasz Sieminas
2 i 24	9,2863 ha	Józefa Raczynska
3 i 26	9,2812 ha	Bernard Turło
4 i 34	56,1113 ha	Spadkob. po Kazimierzu Ciunelisu
5 i 19	9,5934 ha	Ludwik Nutan
6 i 31	10,0653 ha	Wincenty Powiła
7 i 33	10,6674 ha	Karol Powiła
8 i 32	10,3789 ha	Hieronim, Feliks i Bernard i Bronisław oraz Julja — spadkob. Kazimierza Powiła
9 i 30	13,5086 ha	Ksawery Sieminas
10 i 27	17,3413 ha	Mojżesz Turło
11 i 20	16,2965 ha	Kazimierz Nutan
12 i 28	18,7808 ha	Feliks Sieminas
13 i 25	17,3451 ha	Emilja Litwinowa
14 i 23	40,5845 ha	Hilary Romer
15 i 21	16,1318 ha	Paweł Buczel
16 i 22	14,7149 ha	Andrzej Buczel
17	6,0673 ha	Jan Turło
18	18,4063 ha	Wacław Turło

Kolonje we wsi Porudomino, w gminie Rudomińskiej, powiecie Wileńsko-Trockim folw. Halina i Sorokowszczyzna i Obwód 5—1 rewiru Nadleśnictwa Międzyrzecznego Nr. Hip. 12645.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
188, 124, 118	4,1817 ha	Antoni Osipowicz
83, 187, 135, 80	4,2246 ha	Marjanna Osipowicz
84, 182 i 81	8,4233 ha	Wincenty Woronowicz
103, 186, 59, 82	4,6893 ha	Franciszek Woronowicz
102, 185, 134 i 5	4,3368 ha	Józef Woronowicz
184, 57 i 10	5,9579 ha	Wincenty Wironowicz
183 i 23	8,9786 ha	Jan Woronowicz
181, 56 i 11	6,3888 ha	Spadk. Józefa Czetyrkowskiego
99, 180, 60 i 4	5,3343 ha	Spadk. Mikołaja Czetyrkowskiego
179, 128 i 27	3,6206 ha	Wincenty Czetyrkowski
178, 133 i 28	2,9735 ha	Józef Czetyrkowski
177 i 116	5,7769 ha	Stanisław Zinkiewicz
100, 176, 139 i 7	6,4451 ha	Spadk. Antoniego Bobrowicza
101, 175, 8	5,6048 ha	Piotr Rokicki
174, 45 i 41	24,9653 ha	Jan Daukszewicz
173 i 36	7,1744 ha	Spadk. Antoniego Łoziuki
172 i 25	16,9503 ha	Spadk. Franciszka Żyźniewskiego
98, 171, 58 i 30	1,8368 ha	Karol Bobrowicz
170 i 21	3,6265 ha	Spadk. Michała Bobrowicza
169, 132 i 112	2,9617 ha	Wincenty Bobrowicz
168, 53 i 29	2,1394 ha	Jan Bobrowicz
85, 167 i 79	8,2738 ha	Józef Osipowicz
166 i 115	4,5093 ha	Józef Osipowicz s. Wincentego
165, 131, 104 i 44	11,1705 ha	Bolesław Osipowicz
69, 164, 38	6,1015 ha	Jan Tarasewicz
162, 51 i 9	6,2467 ha	Jan Tarasewicz
86, 163 i 78	5,4844 ha	Marcin Tarasewicz
88, 161, 47 i 75	7,0559 ha	Spadk. Szymona Papszy
87, 160, 55 i 2	5,3900 ha	Spadk. Jana Papszy
158, 54 i 14	8,5449 ha	Józef Zyliński
157, 127 i 109	11,3699 ha	Mateusz Zyliński
156, 49 i 18	12,4178 ha	Karol Zyliński
155 i 123	4,5799 ha	Franciszek Zyliński
89, 154, 138 i 77	11,8436 ha	Józef Zyliński
94, 153, 50 i 15	13,4721 ha	Spadk. Adolfa Zylińskiego
65, 152, 137 i 34	8,0209 ha	Benedykt Wendt
64, 151, 136 i 35	7,9595 ha	Spadk. Wincentego Wendta

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
150, 52 i 1	3,6603 ha	Wincenty Rynkiewicz
63, 49, 140 i 33	5,3266 ha	Michał Rynkiewicz
148, 48 i 72 a	6,1185 ha	Kazimierz Adamowicz
63-a, 147 i 37	2,5967 ha	Michalina Tarasewicz
146, 142 i 114	10,2528 ha	Spadk. Jana Arcewicz
91, 62, 145 i 74	5,5750 ha	Józef Skarżyński
144, 130 i 107	17,7289 ha	Karol Skarżyński
143, 61 i 12	6,5744 ha	Michał Skarżyński
68 i 97	0,9748 ha	Michał Osipowicz
67 i 96	0,8923 ha	Spadk. Józefa Osipowicza
70, 90 i 141	3,1110 ha	Alfons Uhrewicz
92	0,1010 ha	Józef Rokicki
93	0,0348 ha	Józef Stempelkowski
40	0,5000 ha	Piasek
—	0,7158 ha	Ulica
—	3,1234 ha	Gościniec
87, 160 55 i 2	5,3900 ha	Spadk. Jana Papszy
66 i 95	0,9083 ha	Spadk. Wincentego Osipowicza

Równoważnik gruntów państwowych

Parcele	Obszar	Parcele	Obszar	Parcele	Obszar
119	1,8583 ha	43	3,8714 ha	108	5,2454 ha
22	4,1064 ha	39	1,4334 ha	13	1,2948 ha
3	0,6300 ha	77a	0,6457 ha	125	1,1011 ha
26	2,2266 ha	76	0,9195 ha	105	3,0026 ha
117	0,6209 ha	110	5,1575 ha	126	1,1337 ha
6	0,6979 ha	17	2,4634 ha	106	2,9458 ha
42	1,2356 ha	19	4,3007 ha	71	1,7330 ha
31	0,6779 ha	122	3,5131 ha	72	4,0641 ha
20	3,7376 ha	16	3,8562 ha	24	14,3998 ha
111	4,7174 ha	32	1,3338 ha	120	5,9757 ha
121	2,5848 ha	73	0,7343 ha		

Kolonje we wsi Masiuny, w gminie Dziewieniskiej, pow. Oszmiański Nr. Hip. 12647.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
4 i 11	13,3227 ha	Władysław Radziun
21 i 23	11,2456 ha	Maciej Radziun
1	3,4656 ha	Spadk. Zofii i Macieja Stefanowiczów
22	12,8604 ha	Jan Sierżant
20	5,6512 ha	Jan Wolkowicz
28	9,5693 ha	Adam Barsul, Anna Wolkowiczówna, Karolina Świderska i Aniela Jaszukojć
29	0,7307 ha	Spadk. Katarzyny Mikolejko
9	9,4865 ha	Wincenty Stefanowicz
26	10,0121 ha	Spadk. Franciszka Stefanowicza
25	10,8397 ha	Spadk. Andrzeja Stefanowicza
17	0,1667 ha	Spadk. Stanisława Stefanowicza
27	12,1840 ha	Jan Dziekan
24	3,2082 ha	Wincenty Dziekan
19	4,7103 ha	Kazimierz Dziekan
8	4,2841 ha	Spadk. Józefa Dziekana
31 i 12	4,9914 ha	Helena Jurgielewiczowa
16	0,4022 ha	Spadk. Jana Dziekana
2 i 15	17,0611 ha	Spadk. Adama Borejszy
3 i 14	14,9442 ha	Spadk. Andrzeja Borejszy
18	4,8940 ha	Spadk. Michała Zubiela
7	5,1195 ha	Spadk. Jana Zubiela
30 i 13	10,4170 ha	Spadk. Piotra Zubiela
5 i 10	5,4839 ha	Kazimierz Zubiel
6	5,5911 ha	Andrzej Zubiel

W oznaczonych terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do tych nieruchomości w Kancelarii Wydziału Hipotecznego w Wilnie, gmach Sądów ul. Mickiewicza 36, pod skutkami prekluzji, przewidzianymi w art. 153 ust. hip. z roku 1919.

69.

OBWIESZCZENIA OKRĘGOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W WILNIE I POGRANICZNEGO KOMISARZA ZIEMSKIEGO W WILNIE

o postępowaniu scaleniowym.

1) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 4 stycznia 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 listopada 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Paczki, gm. głębockiej, pow. dziśnieńskiego.

2) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 21 stycznia 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 2 października 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Obale, gminy rudzkiej, pow. wileńsko-trockiego.

3) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 23 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 17 grudnia 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Zaprudzie I, gm. nowopohoskiej, pow. brasławskiego.

4) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 25 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 17 grudnia 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Meta, gm. jodzkiej, pow. brasławskiego.

5) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 28 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Muraszczyno II, gm. mikołajewskiej, pow. dziśnieńskiego.

6) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 29 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż

Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 29 listopada 1929 roku dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Żada, gm. mikołajewskiej, pow. dziśnieńskiego.

7) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 30 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 31 grudnia 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach m-ka Soły, gminy solskiej, powiatu oszmiańskiego.

8) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 30 stycznia 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 20 grudnia 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Cyganki, gm. łuckiej, pow. dziśnieńskiego.

9) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 18 grudnia 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kowszelewo, gm. nowopohoskiej, pow. brasławskiego.

10) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 17 grudnia 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Linkowszczyzna, gm. przebrodzkiej, pow. brasławskiego.

11) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 4 lutego 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 października 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Nowa-Słoboda, gminy kucewickiej, pow. oszmiańskiego.

12) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 4 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 31 grudnia 1929 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Zaracze, gminy i powiatu brasławskiego.

13) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 lutego 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 31 grudnia 1929 roku dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Giszowczyzna, gminy jodzkiej, pow. brasławskiego.

14) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 lutego 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 grudnia 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kozaki i Ostrowlany, gm. szarkowskiej, pow. dziśnieńskiego.

15) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 11 lutego 1929 roku uprawomocniło się orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 grudnia 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Zahorze vel Zahorje i Worobje, gm. zaleskiej, pow. dziśnieńskiego.

16) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 lutego 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29 listopada 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenie obszaru scalenia na gruntach wsi Kłarynda vel Pośmiały, gminy opeskiej, pow. brasławskiego.

17) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 7 lutego 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 17 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Sosnówka i Wołożynki, gminy jodzkiej, pow. brasławskiego oraz w części na gruntach maj. Terezjanów tejże gminy i powiatu.

18) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1930 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 7 lutego 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 17 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Otradno, gminy jodzkiej, powiatu brasławskiego oraz na gruntach wspólnych wsi Otradno i zaśc. Ugły, tejże i gminy i powiatu.

19) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 7 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 31 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Rysiewiczze, gm. jodzkiej, pow. brasławskiego.

20) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 lutego 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 17 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Jermołowo, gm. drujskiej, pow. brasławskiego oraz w części na gruntach państw. maj. Jermołowo tejże gminy i powiatu.

21) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 października 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Usowce, gminy nowopohoskiej, pow. brasławskiego.

22) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Jundziłowo, gminy nowopohoskiej, pow. brasławskiego.

23) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 31 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Pietkieniszki, gm. trockiej, pow. wileńsko-trockiego.

24) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 grudnia 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Nowa-Wieś, gm. drujskiej, pow. brasławskiego.

25) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie

tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 31 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kudrany, gminy trockiej, pow. wileńsko-trockiego.

26) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 12 lutego 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 17 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Soroczyno I, gm. hruzdowskiej, pow. postawskiego oraz na gruntach państw. po b. cerkwi prawosławnej w Mańkowiczach tejże gminy i powiatu.

27) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 12 lutego 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 października 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Wołodźkowo, gminy pliskiej b. głębockiej, pow. dziśnieńskiego.

28) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 lutego 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 17 grudnia 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Juncy, gminy mierskiej, pow. brasławskiego oraz w części na gruntach państw. maj. Czeres Sieliszcz, tejże gminy i powiatu.

29) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 stycznia 1930 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Dwiliszki, gm. niemenczyńskiej, powiatu wileńsko-trockiego.

30) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 lutego 1930 roku uprawomocniło się orzeczenie tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 stycznia 1930 roku dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach zaśc. Szłapucie, gminy rym-szańskej, pow. brasławskiego.

31) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu w dniu 4 lipca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów miasteczka Opsa, gm. opeskiej, powiatu brasławskiego o obszarze 417,3232 ha. To orzeczenie

zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 25 kwietnia 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

32) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów zaśc. Piercholewo, gminy przebrodzkiej, powiatu brasławskiego o obszarze 33 ha 6293 m². Powyższe uprawomocniło się dnia 22 marca 1929 r., wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego wymienionej jednostki.

33) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 marca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Komarowczyzna, gminy nowopohoskiej, powiatu brasławskiego o obszarze 160 ha 9280 m². Powyższe uprawomocniło się w dn. 17 czerwca 1929 roku. Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego wymienionej jednostki.

34) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 marca 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Adamiszki, gminy pluskiej, pow. brasławskiego o obszarze 89 ha 3329 m². Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 14 czerwca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zakończeniu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

35) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 13 maja 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Jankowczyzna, gm. przebrodzkiej, pow. brasławskiego na obszarze 174 ha 0625 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 8 lipca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

36) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 13 maja 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Nowiki, gm. twereckiej, pow. święciańskiego o obszarze 303 ha 3966 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 8 lipca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zakończeniu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

37) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Lizowczyzna, gminy nowopohoskiej, pow. brasławskiego o obszarze 198 ha 5719 m². Powyższe uprawomocniło się dnia 1 października 1929 roku. Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego wymienionej jednostki.

38) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Kubliszczyzna, gminy nowopohoskiej, pow. brasławskiego o obszarze 269 ha 5816 m². Powyższe uprawomocniło się dnia 1 października 1929 roku. Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego wymienionej jednostki.

39) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Bortkiszy, gm. smolewskiej, pow. brasławskiego, obejmujący 76 ha 9564 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 27 sierpnia 1929 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

40) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Antalga, gm. rymańskiej, pow. brasławskiego obejmujący 220 ha 8325 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 24 sierpnia 1929 roku. Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

41) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Okolica Rudawa i Piewce o obszarze 637 ha 7729 m² oraz gruntów państwowych z maj. Staro-Zamosze o obszarze 53 ha 2544 m² wszystko gminy jodzkiej pow. brasławskiego, obejmujący łącznie 691 ha 0273 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 31. VIII. 1929 roku, wobec czego O. U. Z. ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszych jednostkach.

42) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 25 września 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Możejki, gminy postawskiej, pow. postawskiego o obszarze 377 ha 9712 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 10. XII. 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zakończeniu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

43) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 25 września 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Ostrowiszki, gminy twereckiej, pow. święciańskiego obejmujący 299 ha 5174 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 18. XI. 1929 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

44) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 25 września 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów

z-ku Knywoszyny, gminy porpliskiej, pow. dziśnieńskiego o obszarze 110 ha 0674 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 20-go listopada 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

45) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 25 września 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Dukiele o obszarze 193 ha 3077 m², wsi Sokolniki o obszarze 60 ha 6629 m² oraz gruntów z państwowego uroczyska Sokolniki o obszarze 27 ha 2127 m² — wszystko gminy rudomińskiej, powiatu wileńsko-trockiego, obejmujący łącznie 281 ha 1833 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 4. XI. 1929 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

46) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 25 września 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Kukucie-Wielkie, gminy twereckiej, powiatu święciańskiego o obszarze 275 ha 7443 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 18. XI. 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

47) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26. IX. 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów okolicy Bohi, gminy szarkowskiej, pow. dziśnieńskiego obejmujący 371 ha 6762 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 29. XI. 29 roku wobec czego O. U. Z. ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

48) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 października 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Zwojryszki, gminy lyntupskiej, pow. święciańskiego o obszarze 419 ha 4053 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 10 grudnia 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

49) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24. X. 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów zaścianku Popiszki o obszarze 65 ha 3946 m² oraz gruntów z państwowego uroczyska Jelnica o obszarze 9 ha 8810 m² wszystko gminy kiemieliskiej, pow. święciańskiego obejmujący łącznie 75 ha 2756 m². Powyższe uprawomocniło się dnia 6. XII. 1929 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

50) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24. X. 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów folwarku Ludwinowo, gminy głębockiej, powiatu dziśnieńskiego obejmujący 96 ha 0714 m². Powyższe

uprawomocniło się w dniu 13 grudnia 1929 roku, wobec czego O. U. Z. ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

51) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 18. XII. 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów okolicy Poszekarwa oraz folw. Szylińce wszystko gminy kołtyniańskiej, powiatu święciańskiego obejmujący łącznie 237 ha 4806 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 13. II. 1930 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

52) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 września 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wpi Kłapiń, gminy przebrodzkiej, pow. brasławskiego na obszarze 182 ha 4833 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 18 listopada 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

53) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie w dniu 29 lipca 1929 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Prudy I na obsz. 72 ha 9532 mtr.² oraz państwowego majątku Rżawka o obszarze 9 ha 8500 mtr.² wszystko gminy mikołajewskiej powiatu dziśnieńskiego, obejmujący łącznie 82 ha 8032 mtr.². Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 11. XII. 1929 r. Wobec powyższego ogłaszam o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

54) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 16 grudnia 1929 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Wolkowo, gm. mikołajewskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 12 lutego 1930 r. Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

55) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 16 grudnia 1929 r. postanowił: 1) wyłączyć z obszaru scalenia folw. Czerkasowo grunty sporne w uroczysku „Borowina“, a wykazane na planie jako działka Nr. 5 o obszarze 2 ha 6226 mtr.², 2) zatwierdzić projekt scalenia gruntów folwarku Czerkasowo, gm. jaźnieńskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 14 lutego 1930 r. Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

56) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 16 stycznia 1930 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Ziemianie II, gm. jaźnieńskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dn. 20 lutego 1930 r.

Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

57) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 16 stycznia 1930 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Soroki I, gm. jaźnieńskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dn. 20 lutego 1930 r. Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

58) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 16 stycznia 1930 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Olchówka, gm. parafjanowskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16 lutego 1930 r. Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

59) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 16 stycznia 1930 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Soroki II, gm. jaźnieńskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 20 lutego 1930 r. Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

60) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 16 stycznia 1930 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Łogowce I, gm. mikołajewskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 19 lutego 1930 r. Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

61) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 20 lutego 1930 r. postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Glebkowiczyna, gm. prozorockiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 17 marca 1930 roku. Wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

62) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 16 grudnia 1929 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 42 ha gruntów należących do gospodarzy z-ku Kusznierzy, 2) około 15 ha gruntów maj. Czeres-Sieliszcz, własność Mikołaja i Włodzimierza Charczenków, włączonych do obszaru scalenia dla sprostowania granic zaśc. Kusznierzy i zlikwidowanie enklaw, wszystko gm. miorskiej, pow. brasławskiego. Orzeczenie powyższe zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Pogranicznego Delegata Ministra Reform Rolnych w Wilnie z dnia 8 lutego 1930 r.

63) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 16 grudnia 1929 r. postanowił wdrożyć po-

stępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 106 ha gruntów należących do gospodarzy wsi Karczemo, 2) około 7 ha gruntów zasewitutowych tychże gospodarzy z maj. państwowego Jałówka, 3) około 22 ha z państwowego maj. Jałówka przeznaczonych decyzją Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie z dnia 9.XII.27 roku na upelnorolnienie małorolnych gospodarzy wsi Karczemo, wszystko gm. prozorockiej, pow. dziśnińskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 21. III. 1930 r.

64) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 25 stycznia 1930 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 708 ha gruntów należących do gospodarzy wsi Powiecie, w tem: a) około 345 ha gruntów nadziałowych, b) około 225 ha gruntów hipotecznych, nabytych z majątku Minauty (ks. hip. Nr. 5419), c) około 138 ha otrzymanych tytułem równoważnika za zlikwidowany serwitut w ur. Idolta z majątku Minauty oraz 2) około 22 ha gruntów państwowych pod nazwą „przy gruntach wsi Powiecie”, wszystko gm. drujskiej, pow. brasławskiego, łącznie o obszarze około 730 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 28 lutego 1930 r.

65) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 28 stycznia 1930 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 192 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Dorożki, gm. leonpolskiej, pow. brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 4 marca 1930 r.

67. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 12 lutego 1930 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 65 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Atroszkowo, gm. mikołajewskiej, pow. dziśnińskiego, 2) około 14 ha gruntów z państwowego majątku Łąka tejże gminy i powiatu, włączonych decyzją Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie z dnia 8.I.1927 r. na uzupełnienie drobnych gospodarstw wsi Atroszkowo. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 24. III. 1930 r.

67) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 26 listopada 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 88 ha gruntów należących do gospodarzy wsi Szantyrowo, gminy jaźnińskiej powiatu dziśnińskiego i 2) około 12 ha gruntów z folwarku Mazuryno tejże gminy i powiatu, własność Gabryeli Biesiekierskiej. Orzeczenie powyższe zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Pogranicznego Delegata Ministra Reform Rolnych w Wilnie z dnia 7 marca 1930 roku.

RUCH SŁUŻBOWY

A) W Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie i w Starostwach Województwa Wileńskiego

za miesiąc marzec 1930 r.

W Starostwach

Minister Spraw Wewnętrznych

Przeniósł:

Bohdana Alexandrowicza, referendarza VII st. s. w Starostwie Grodzkim w Wilnie — do Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Minister Robót Publicznych

Przeniósł:

Jerzego Mironowicza, urzędnika VII st. służb. p. o. Kierownika Państwowego Zarządu Drogowego w Starostwie Dziśnieńskim w Głębockim — na także stanowisko do Starostwa powiatowego w Mołodecznie ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

WOJEWODA

a) w Urzędzie Wojewódzkim

Mianował:

Daniela Wojtkiewicza, prowizorycznego referendarza VIII st. s. — referendarzem w dotychczasowym VIII stopniu służbowym.

Dopuszczył do służby przygotowawczej:

Ksawerego Stempkowskiego, w charakterze praktykanta II kategorii za wynagrodzeniem w/g XI grupy uposażenia.

Przeniósł:

Piotra Wróbla, praktykanta III kategorii XII st. s. — do Starostwa Wileńsko-Trockiego w Wilnie, ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

b) W Starostwach

Mianował:

Wilhelma Popławskiego, kontraktowego pracownika VIII grupy upos. w Starostwie grodzkim w Wilnie — do odwołania asesorem w VIII st. s.

Andrzeja Niemczynowicza, prowizorycznego adjunkta kancelaryjnego X st. s. w Starostwie powiatowym w Postawach — adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym X stopniu służbowym.

Stanisława Januszewskiego, kontraktowego pracownika XI gr. uposaż. w Starostwie powiatowym w Święcianach — do odwołania rejestratorem w XI stopniu służbowym.

Dopuszczył do służby przygotowawczej:

Józefa Atroszko, kontraktowego pracownika XII gr. upos. w Starostwie powiatowym w Brasławiu — w charakterze praktykanta II kategorii za wynagrodzeniem w/g XI grupy uposażenia.

Michała Drozdę, w charakterze praktykanta III kategorii za wynagrodzeniem w/g XII gr. upos.

Przeniósł:

Wacława Jeśmana, referendarza VIII st. służb. w Starostwie powiatowym w Oszmianie — do Sta-

rostwa powiatowego w Święcianach, ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Jerzego Eysymontta, praktykanta II kategorii XI st. s. w Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie oddelegowanego do służby w Starostwie Wileńsko-Trockim — do Starostwa grodzkiego w Wilnie, ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Andrzeja Buczaka, praktykanta II kategorii XI st. s. w Starostwie grodzkim w Wilnie — do Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie, ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Pracownicy kontraktowi

Przyjęci do służby:

Dr. Adolf Falkowski, na stanowisko Dyrektora Państwowego Szpitala Psychjatrycznego w Wilnie począwszy od dnia 12.XI. 1929 r.

Inż. Eugeniusz Tarasiewicz, na stanowisko Kierownika Państwowego Zarządu Drogowego w Starostwie Dziśnieńskim w Głębockim, w charakterze pracownika kontraktowego za wynagrodzeniem w/g VII grupy uposażenia.

Podwyższono wynagrodzenie:

D-rowsi Bronisławowi Polionisowi, Dyktorowi Szpitala Państwowego w Oszmianie — do VII grupy uposażenia.

D-rowsi Adolfowi Orlickiemu, Dyktorowi Szpitala Państwowego w Święcianach — do VII grupy uposażenia.

D-rowsi Alfredowi Kraussowi, Dyktorowi Państwowego Szpitala w Wilejce — do VII grupy uposażenia.

D-rowsi Tadeuszowi Stetkiewiczowi, Dyktorowi Państwowego Szpitala Państwowego w Głębockim — do VII grupy uposażenia.

D-rowsi Piotrowi Masłowskiemu, Dyktorowi Szpitala Państwowego w Mołodecznie — do VIII grupy uposażenia.

Przedłużono stosunek służbowy:

z Michałem Święcickim, kontraktowym pracownikiem VI gr. upos. p. o. inspektora majątków państwowych w Urzędzie Wojewódzkim — na okres bezterminowy.

z Stefanją Szurko, kontraktową pracowniczką X gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim — Dyrekcji Robót Publicznych — na okres bezterminowy.

z Józefem Rzepielą, kontraktowym pracownikiem XI gr. upos. w Starostwie grodzkim w Wilnie — do dnia 30 kwietnia 1930 r.

Rozwiązano stosunek służbowy:

z D-rem Emiljanem Jasiewiczem, kontraktowym pracownikiem IX gr. upos. p. o. Dyrektora Państwowego Szpitala w Smorgoniach — z dniem 31 marca 1930 r. na zasadzie p. 7 umowy służbowej.

z Heleną Brużykową, pracowniczką kontraktową XI gr. upos. w Urzędzie Wojewódzkim — z dniem 31 marca 1930 r. na zasadzie p. 7 umowy służbowej.

B)

W okręgu administracyjnym Wileńskiej Izby Skarbowej.

za miesiąc marzec 1930 r.

Mianowani

Sekretarz w IX st. s. w I Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie,

Młynarczyk Kazimierz — referendarzem w VIII st. s. z dn. 11.III.1930 r.

Praktykant na stanowisko II kategorii w II-gim Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie, Grabowski Józef — sekretarzem w X st. s. z dn. 25.III.1930 r.

Prow. sekwestратор XI st. s. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Brasławiu, Durasiewicz Antoni — sekwestratorem w dotychczasowym XI st. s. z dn. 29.III.1930 r.

Przeniesieni:

Prow. referendarz w VIII st. s. w Wydziale II Izby, Bojaruniec Longin — do II Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie z dn. 26.III.1930 r.

Buchalter kontraktowy z wynagrodzeniem 600 zł. miesięcznie w III Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie, Orłowski Lech-Władysław — do Wydziału II Izby z dn. 28.II.1930 roku.

Asesor w VII st. s. w Wydziale I Izby, Baraszewski Ludwik, do Wydziału II Izby, z dn. 22.II.1930 roku.

Sekretarz w X st. s. w Wydziale I Izby, Szczypczyński Antoni — do Wydziału II Izby z dn. 14.III.1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st. s. w III urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie, Łepkowski Ignacy — do Wydziału II Izby i mianowany sekretarzem w dotychczasowym X st. s. z dn. 14.III.1930 r.

Praktykant na stanowisko II kategorii w Wydziale II Izby, Sielicki Witold — do III Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie i mianowany sekretarzem w X st. s. z dniem 14.III.1930 r.

Praktykant na stanowisko II kategorii w I-ym Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie, Proszynski Jerzy — do Wydziału II Izby z dn. 14.III.1930 r.

Praktykant na stanowisko II kategorii w Wydziale II Izby, Sobolewski Wacław — do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych na powiat Wileńsko-Trocki w Wilnie w dotychczasowym charakterze z dniem 14.III.1930 r.

Praktykant na stan. II kat. w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilnie, Pałul Zygmunt — do Kontroli Skarbowej przy tymże urzędzie z dn. 11.III.1930 r.

Sekwestратор podatkowy w XI st. s. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Mołodecznie, Małicki Jan — do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Wilejce w dotychczasowym charakterze i st. s. z dniem 14.III.1930 r.

Kancelista w XI st. s. w Wydziale II Izby, Bobrowski Bohdan — do I Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. s. z dn. 14.III.1930 r.

Przyjęci na kontrakt:

Łastowski Leon, buchalter z wynagrodzeniem 600 zł. miesięcznie w III Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Wilnie z dniem 1.III.1930 roku.

Przyjęci na praktykę:

na stanowisko I kategorii:

Chełmicka Natalja-Halina, w Wydziale I Izby z dn. 1.III.1930 r.

na stanowisko II kategorii:

Malecki Justyn, w IV Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Wilnie z dniem 5.III.1930 roku.

Ostoja-Wasilewska Marja, w Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Święcianach z dn. 10.III.1930 r.

Praktykant na stanowisko III kategorii w I-ym Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Wilnie, Woropaj Bronisław z dn. 11.III.1930 roku.

Zdonowa Marja w Wydziale IV Izby z dn. 7.II.1930 roku.

Żaglewicz Władysław w Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Oszmianie z dn. 3.III.1930 roku.

na stanowisko III kategorii:

Mikiciuk Jan w Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Mołodecznie z dniem 20.III.1930 r.

Druba Wacław w I Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Wilnie z dniem 1.III.1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Kontroler w VIII st. sł. w Wydziale IV Izby, Keltau Wilhelm z dniem 31.III.1930 r.

Komisarz Kontroli Skarbowej w X st. sł. w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilnie, Nikolew Mikołaj z dniem 31.III.1930 r.

Zwolnieni:

Sekretarz w X st. sł. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Głębokiem, Kosiewicz Władysław z dniem 31.III.1930 r.

Praktykant na stanowisko II kategorii w Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Mołodecznie, Bender Jerzy z dn. 20.III.1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Brańskowie, Wasilewski Jan, celem odbycia obowiązkowej służby wojskowej z dn. 22.III.1930 r.

Prowizoryczny urzędnik w X st. sł. w Urzędzie Skarbowym Podatków i Oplat Skarbowych w Postawach, Lagucki Michał z dn. 31.III.1930 r.

C)

W Okręgu Dyrekcji Cel w Wilnie

za miesiąc/marzec 1930 r.

Mianowani:

Sekretarz X st. służb. Willamowicz Michał, w Urzędzie Celnym w Wilnie — referendarzem w VIII st. sł. z dnia 12 marca 1930 r.

Przeniesieni:

Inspektor celny VIII st. sł. Fabiszewski Jan, z Inspektoratu Cel w Gdańsku do Dyrekcji Cel w Wilnie z dn. 3 marca 1930 r.

Zwolnieni:

Prowizoryczny poborca celny X st. sł. Andrzej Brejwo, w Urzędzie Celnym w Wilnie z dnia 31 marca 1930 r.

D)

W Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie i w nadleśnictwach na terenie Województwa Wileńskiego

za miesiąc/marzec 1930 r.

a) w Nadleśnictwach

Minister Rolnictwa

Mianował:

Jarosława Sieluzkiego, prowizorycznego leśniczego Nadleśnictwa Wileńskiego w VIII st. sł. — z zastrzeżeniem usuwalności w dotychczasowym stopniu służbowym z dniem 15 marca 1930 r.

Dyrektor Lasów Państwowych

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych

Mianował:

Apolonję Oświecimską, prowizorycznego adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. — kontrolerem rachunkowym z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego z dniem 1 marca 1930 roku.

Przyjął na służbę kontraktową:

Antoniego Kończego, w charakterze pracownika kontraktowego w XI grupie uposażenia do p. o. manipulant z dn. 1 marca 1930 r.

Jana Poźniaka, w charakterze pracownika kontraktowego w X grupie uposażenia do p. o. manipulant z dn. 20 marca 1930 r.

Grzegorza Cydzika, w charakterze pracownika kontraktowego w XII grupie uposażenia do p. o. kancelisty z dn. 18 marca 1930 r.

Przeniósł:

Stanisławę Bobrowiczównę, sekretarza Nadleśnictwa Duniłowickiego w IX st. sł. — do Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie i mianował adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dniem 1 marca 1930 roku.

Zwolnił:

Kazimierza Budkiewicza, kontraktowego pracownika w XI grupie uposażenia p. o. kancelisty na własną prośbę z dniem 14 marca 1930 r.

Alojzego Ellenberga, kontraktowego pracownika w IX grupie uposażenia p. o. technika melioracyjnego na podstawie § 7 umowy służbowej z dniem 31 marca 1930 r.

Stanisława Bujniewicza, kontraktowego pracownika w X gr. uposaż. p. o. praktykanta administracyjnego na podstawie § 7 umowy służbowej z dniem 10 marca 1930 r.

Ludwika Niecieckiego, kontraktowego pracownika w VII gr. uposaż. p. o. inspektora rachunkowego na podstawie § 7 umowy służbowej z dn. 31 marca 1930 r.

b) w Nadleśnictwach

Mianował:

Józefa Gałkiewicza, praktykanta technicznego Nadleśnictwa Olkienickiego z uposażeniem w/g X gr. up. — do odwołania (prowizorycznie) asystentem leśnym w IX st. sł. i powierzył pełnienie obowiązków adjunkta leśnego z dniem 1 marca 1930 roku.

Jana Czekotowskiego, prowizorycznego leśniczego Nadleśnictwa Uszańskiego w IX st. służb. z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w dotychczasowym stopniu służbowym z dniem 1 marca 1930 roku.

Przesunął do wyższej grupy uposażeniowej:

Franciszka Grodeckiego, kontraktowego pracownika p. o. kancelisty Nadleśnictwa Podbrodzkiego w XI gr. up. — do X grupy z dn. 1 marca 1930 roku.

Robert Szukiela, kontraktowego pracownika p. o. podleśniczego Nadleśnictwa Smorgońskiego w XII grupie uposażenia — do XI grupy z dniem 1 marca 1930 r.

Przyjął na służbę kontraktową:

Stanisława Golde, w charakterze pracownika kontraktowego w XI gr. uposaż. — do p. o. podleśniczego biurowego Nadleśnictwa Smorgońskiego z dniem 1 marca 1930 r.

Kazimierza Alchimowicza, w charakterze pracownika kontraktowego w X grupie uposażenia — do p. o. leśniczego biurowego Nadleśnictwa Inklaryskiego z dniem 1 marca 1930 r.

Przeniósł:

Ludwika Lorka, prowizorycznego leśniczego biurowego Nadleśnictwa Smorgońskiego w X st. sł. do Nadleśnictwa Kieńskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dniem 1 marca 1930 roku.

Zwolnił:

Stanisława Zdunkowskiego, kontraktowego pracownika w X grupie uposażenia p. o. leśniczego Nadleśnictwa Podbrodzkiego na podstawie § 1 umowy służbowej z dniem 4 marca 1930 r.

Jana Kruczkę, praktykanta leśnego Nadleśnictwa Miorskiego z uposażeniem w/g XII grupy na jego własną prośbę z dniem 31 marca 1930 r.

B)

W Urzędach Ziemskich

za miesiąc/marzec 1930 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie

Przyjęci:

Kordecka Helena, w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XII gr. uposażeniowej z dn. 1 marca 1930 r.

Czerniewska Marja, w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej z dn. 1 marca 1930 r.

Mickiewiczówna Janina, w charakterze pracowniczki kontraktowej XII grupy uposażeniowej z dn. 12 marca 1930 r.

Domaradzki Mikołaj, w charakterze pracownika kontraktowego XII grupy uposażeniowej z dn. 11 marca 1930 r.

Staroniewiczówna Anna, w charakterze pracowniczki kontraktowej XII grupy uposażeniowej z dn. 22 marca 1930 r.

Przesunięci do wyższych grup uposażeniowych:

Trzeciecki Wacław, pracownik kontraktowy (technik budowlany) do VIII grupy uposażeniowej z dn. 1 marca 1930 r.

Przeniesieni ze służby kontraktowej na prowizoryczną:

Łobocki Włodzimierz, pracownik kontraktowy IX grupy uposażeniowej na stanowisko asystenta mierniczego w IX st. sł.

Zwolnieni:

Stankiewiczówna Anna, pracowniczka kontraktowa XII grupy uposażeniowej z dn. 10 marca 1930 r. na podstawie art. 2-go umowy służbowej.

Wojtkiewiczówna Janina, pracowniczka kontraktowa XII grupy uposażeniowej z dn. 31 marca 1930 r. wobec wygaśnięcia umowy.

Mickiewiczówna Janina, pracowniczka kontraktowa XII grupy uposażeniowej z dn. 31 marca 1930 r. wobec wygaśnięcia umowy.

Powiatowe Urzędy Ziemskie

Zwolnieni:

Drozdowicz Jan, pracownik kontraktowy w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Głębokiem XI gr. uposaż. z dn. 31 marca 1930 r. wobec wygaśnięcia umowy.

Markowska Amelja, kontraktowy goniec XVI grupy uposaż. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Oszmianie z dn. 31 marca 1930 roku, na własne żądanie.

F)

W Wileńskim Okręgu Poczto-Telegraficznym

W Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie.

za miesiąc/luty 1930 r.

Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

Mianował:

Jana Rakowskiego, urzędnika w IX st. sł. — sekretarzem w IX st. sł.

Michała Andruszkiewicza, kontraktowego pracownika w XII gr. up. w urzędzie poczt. Wilno 1 — praktykantem w XII st. sł. w Dyrekcji.

Przeniósł w stan spoczynku:

Antoniego Gierwiatowskiego, asesora w VII st. sł. z dniem 28.II.1930 r.

Stanisława Bojarczyka, sekretarza w IX st. sł. z dniem 31.I.1930 r.

W Okręgu Wileńskim Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie.

za miesiąc/luty 1930 r.

Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

Mianował:

Józefa Sławeckiego, kierownika oddziału urzędu II kl. w VIII st. sł. w Wołkowysku 1 — naczelnikiem urzędu III kl. Mołodeczno 1.

Bolesława Hermanowicza, praktykanta w XII st. sł. w Szczuczynie k/Lidy — asystentem w XI st. sł. z jednoczesnym poruczeniem mu obowiązków kierownika urzędu pocztowego w Miadziole.

Wincentego Hurynowicza, ekspedjenta w XII gr. up. w Wilnie 1 — kierownikiem urzędu VI kl. w Wielkich Solecznikach.

Przeniósł:

Kazimierza Cara, kontrolera w VIII st. sł. z urzędu pocztowego Grodno 1 do urzędu poczt. Wilno 1.

Władysława Jeszkę, st. asystenta w IX st. sł. z urzędu poczt. Grodno 2 do urzędu poczt. Wilno 1.
Kazimierza Puciato, asystenta w X st. sł. z urzędu poczt. Mołodeczno 1 do urzędu poczt. Lida 1.

Michała Koziełło, asystenta w X st. sł. z urzędu poczt. Druja do urzędu poczt. Podbrodzie.

Władysława Sirotko, kierownika urzędu V kl. w X st. sł. z urzędu poczt. Królewsczyzna na stanowisko asystenta do urzędu poczt. Mołodeczno 1.

Władysława Bajbakowa, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Królewsczyzna do urzędu poczt. Wołożyn.

Piotra Łukomskiego, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Prużana do urzędu poczt. Duksty.

Tadeusza Ciepiałę, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Zelwa do urzędu poczt. Mikaszewicze.

Józefa Antoszkę, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Święciany do urzędu poczt. Wołkowysk 1.

Edmunda Greczanika, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Pińsk do urzędu pocztowego Królewsczyzna.

Aleksandra Hołuba, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Wołkowysk 1 do urzędu poczt. Mołodeczno 2.

Franciszka Koniuszewskiego, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Hoduciszki do urzędu poczt. Kleck.

Józefa Łabowicza, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Zdzięcioł do urzędu poczt. Wilno 1.

Edwarda Machowicza, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Raków k/Olechn. do urzędu poczt. Brześć n/Bugiem Twierdza.

Jana Mieczanica, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Krasne n/Uszą do urzędu poczt. Smorgonie.

Wiktora Maldisa, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Królewsczyzna do urzędu poczt. Wilno 1.

Jana Milewskiego, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Dzisna do urzędu poczt. Wilno 2.

Mieczysława Rusaka, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Grodno 1 do urzędu poczt. Druja.

Konstantego Sawickiego, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Łyntupy do urzędu poczt. Krynki.

Ludwika Świdierskiego, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu pocztowego Wilno 10.

Wiktora Tarasiuka, praktykanta XI st. sł. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Wołkowysk 1.

Juljana Wiszniewskiego, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Radoszkowice do urzędu poczt. Stołpce 2.

Eugenjusza Wołyńskiego, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Mołodeczno 1 do urzędu poczt. Drohiczyń Pol.

Jana Żurakowskiego, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Nowogródek do urzędu poczt. Olechnowicze.

Stefanę Tomkiewiczównę, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Grodno 1.

Marję Rogowską-Marjańską, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Wilno 2.

Reginę Babiczównę, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Grodno 1 do urzędu poczt. Wilno 6.
Jadwigę Tarwidównę, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Oszmiana do urzędu poczt. Nowogródek.

Marję Czupukowiczównę, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Iwieniec do urzędu poczt. Druja.

Barbarę Prościewiczównę, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Wołkowysk 1 do urzędu poczt. Brasław.

Marję Sałkiewiczównę, praktykanta w XI st. sł. z urzędu poczt. Głębokie do urzędu poczt. Święciany.

Marję Śliskównę, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Wilejka do urzędu poczt. Łyntupy.

Janinę Straszyńską, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Smorgonie do urzędu poczt. Nowogródek.

Jadwigę Szałowską, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Wilejka do urzędu poczt. Iwieniec.

Jadwigę Woronkówą, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Skidel.

Jana Sawickiego, prow. woźnego w XV gr. up. z urzędu poczt. Głębokie do urzędu poczt. Wilno 1.

Władysława Wernika, prow. woźnego w XV gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Głębokie.

Tadeusza Lewandowskiego, st. pocztyljona w XIII gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Nowogródek.

Adama Januszkiewicza, st. pocztyljona w XIII gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Pińsk.

Franciszka Tubielewicza, pocztyljona w XIV gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Drohiczyń Pol.

Jarosława Świrbutowicza, pocztyljona w XIV gr. up. z urzędu poczt. Lida 1 do urzędu poczt. Wilno 1.

Dopuszczył do służby przygotowawczej: Malwinę Czechowiczównę, w urzędzie poczt. Krasne n/Uszą od dnia 1 lutego 1930 r. i

Jana Nasutto, w urzędzie poczt. Wilno 1 od dnia 13 lutego 1930 r. — oboje w charakterze praktykantów w XII st. sł.

Kazimierza Ludkiewicza, w urzędzie poczt. Lebedziew od dn. 1 lutego 1930 r. w charakterze prow. woźnego w XV gr. up.

Zwolnił ze służby:

Stanisława Witkowskiego, pocztyljona w XIV gr. up. w urzędzie poczt. Wilno 2 i

Leonarda Krzywickiego, prow. woźnego w XV gr. up. w urzędzie poczt. Wilno 1 — obu na podstawie art. 42 Tymcz. przep. służb. dla urzędników państw. z 11.VI 1918 r. z dniem 28 lutego 1930 r.

Piotra Tarajło, prow. woźnego w XV gr. up. w urzędzie poczt. Wilno 1 z powodu powołania go do służby wojskowej — z dn. 28 lutego 1930 r.

Zmarli.

Ignacy Dziedzic, asystent w X st. sł. w urzędzie poczt. Wilno 1 dnia 27 lutego 1930 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

W Y R O K

Sądu Izby Lekarskiej Wileńsko-Nowogródzkiej w sprawie Nr. 3/29 D-ra Fejgusa Gilela.

Sąd Izby Lekarskiej Wileńsko - Nowogródzkiej w dniu 20 stycznia 1930 r. o godz. 5 ej w składzie: Dr. prof. Opoczyńskiego Kazimierza, Minkiewicza Michała, Giecowa Grzegorza, Bohuszewicza Józefata, prof. Januszkiewicza Aleksandra, Maleszewskiego Wiktora, Malinowskiego Władysława, Gierszuna Grzegorza, Kowarskiego Herca, Jabrowa Iszera, Safarewicza Aleksandra, Swiężyńskiego Florjana, Przysieckiego Karola, Bądryńskiego Wacława, prof. Michejdy Kornela, Lewande Samuela, Jabłonowskiego Władysława, Waszkiewicza Antoniego, Rudzińskiego Henryka i Sedlisza Eljasza, w obecności rzecznika dyscyplinarnego D-ra Eugenjusza Klemczyńskiego, w stosunku do oskarżonego D-ra Gilela Fejgusa, ordynatora nadetatowego Szpitala Żydowskiego, zamieszkałego w Wilnie przy ul. Zawalnej pod Nr. 60, uznał D-ra Fejgusa Gilela winnym p. 1) że, lecząc zaledwie 10 dni chorą obłożnie, Julję Purceladę, na 12 godzin przed jej zgonem w chwili gdy była w stanie ciężkim i apatycznym, z karygodną lekkomyślnością przyjął na siebie sporządzenie testamentu prywatnego i równocześnie rolę jego wykonawcy, mając na widoku pewne dla siebie korzyści materialne, 2) że, w charakterze wykonawcy testamentu zawarł ze spadkobiercami umowę, mającą mu zapewnić korzyści niepomiarne wysokie i stojące w sprzeczności z etyką obowiązującą lekarzy. Za wyżej wymienione przekroczenia postanowił skazać oskarżonego D-ra Fejgusa, zgodnie z art. 25 Ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. o lzbach Lekarskich i § 165 Regulaminem Izby Lekarskiej Wileńsko-Nowogródzkiej, na karę nagany zastrzoną: 1) przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym z podaniem imienia i nazwiska zasądnego, 2) przez odebranie mu czynnego i biernego prawa wyborczego w lzbie na jeden okres kadencji urzędowania Rady Izby, 3) grzywną w wysokości 400 złotych. Wszystkie trzy obostrzenia łącznie. Koszta sądowe w wysokości 175 zł. 40 gr. przypisać oskarżonemu.

Wilno, dn. 20 stycznia 1930 r.

Na oryginale podpisali wszyscy obecni Sędziowie.

KOMUNIKAT

o zagubieniu pieczęci.

W miesiącu styczniu b. r. zagubiona została okrągła pieczęć urzędowa o średnicy 3,5 cm. i podwójnym brzegu z napisem w otoku „Wójt Gminy Kroczyce”, w środku pieczęci znajdował się w oblamowaniu liści laurowych na polu tarczy rysunek pieca wapiennego. Gmina ta leży w województwie kieleckim.

Pieczęć tę unieważnia się.

W marcu b. r. lekarz powiatowy w Dolinie (wojew. stanisławowskie) zgubił swoją pieczęć urzędową, okrągłą 3 cm. średnicy z napisem w otoku u góry „Starostwo w Dolinie” u dołu „Lekarz powiatowy”.

Pieczęć tę unieważnia się.

W m-cu marcu b. r. zagubiona została okrągła pieczęć urzędowa z napisem w otoku „Urząd gminy Polany pow. Oszmiański”.

Pieczęć tę unieważnia się.

PRZETARG.

Magistrat m. Oszmiany (Województwo Wileńskie) ogłasza nieograniczony przetarg publiczny ustny na wykonanie w m. Oszmianie bruków z kamienia polnego, a mianowicie:

a) na wykonanie nowego bruku w ilości 4.000 mtr. kw. i

b) na przebrukowanie starego bruku w ilości 4.000 mtr. kw.

Warunki przetargu mogą być przeglądane w Biurze Magistratu w godzinach urzędowych.

Rozprawa przetargowa odbędzie się w Biurze Magistratu m. Oszmiany w dniu 9 maja 1930 roku, o godz. 12-tej.

Przed rozpoczęciem się rozprawy przetargowej, oferenci winni złożyć na ręce P. Burmistrza miasta Oszmiany wadium ofertowe w wysokości zł. 1.500.

Wybór oferentów należy do Magistratu niezależnie od sumy oferty.

Oszmiana, dn. 17.IV. 1930 r.

Magistrat m. Oszmiany.

Ogłoszenia Kas Chorych.

Kasa Chorych pow. Dziśnieńskiego w Głębokiem niniejszem podaje do wiadomości, że z dniem 1 kwietnia 1930 roku został otwarty Oddział Kasy w Szarkowszczyźnie.

Pow. Kasa Chorych w Brasławiu podaje niniejszem do wiadomości, że z dniem 1 kwietnia 1930 r. został otwarty Oddział Kasy w N. Pohoście.

(—) inż. K. Hertel
Komisarz.

Ogłoszenie Wileńskiego Banku Ziemskiego

Zarząd Wileńskiego Banku Ziemskiego podaje do wiadomości, że wydany przezeń kwit depozytowy na imię Józefa Rychlewicza za Nr. 24 z dnia 6 maja 1929 r. w przyjęciu na przechowanie 25 akcji tegoż banku na nominalną sumę 3750 zł. jako zagubiony unieważnia się.

BILANS

Towarzystwa Kredytowego m. Wilna

w dniu 31-go grudnia 1929 roku.

STAN BIERNY.

STAN CZYNNY.

RACHUNEK				Złote	gr.	Złote	gr.	RACHUNEK				Złote	gr.	Złote	gr.
1. Kasa						30212	98	26. Kapitał zasobowy						130578	60
2. R-k Czekowy w Banku Gospodarstwa Krajowego o/Wilnie				5322	—			27. Listy zastawne w obiegu 5% rublowe	2091825	—					
3. R-k Wkładów Oszczędnościowych w Banku Gospodarstwa Krajowego o/Wilnie				77620	70			28. Listy zastawne w obiegu 5% Konwersyjne złotowe	494000	—					
4. R-k Terminowy w Banku Gospodarstwa Krajowego o/Wilnie	dol. 8176.33			72605	81			29. Fundusz rezerw. na ewent. zmniejszenie wierzytelności Towarzystwa	34502	50		2620327	50		
5. R-k Terminowy w Banku Towarzystw Spółdzielczych				51975	—			30. Listy zastawne w obiegu 8% złotowe				1231800	—		
6. R-k Terminowy w Banku Związku Kupców i Przemysłowców Żydowskich	dol. 4682.25			41578	38			31. Listy zastawne wylosowane				59680	99		
7. R-k Czekowy w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Wilna				20756	—			32. Odsetki od 5% listów zastawnych za lata 1925, 1926 i 1927				314439	30		
8. R-k Czekowy w Banku Handlowym w Warszawie o/Wilnie				82075	—			33. Odsetki od funduszu rezerw. na ewent. zmniejsz. wierzytelności Towarzystwa				3363	99		
9. R-k Czekowy w Domu Bankowym Kleck i Lewin				20817	20	372750	09	34. Fundusz amortyzacyjny 5% listów zastawnych				159	09		
10. Inwentarz						5914	88	35. Fundusz na opłatę kuponów 5% listów zastawn.				86644	15		
11. Papiery procentowe własne						57153	12	36. " " " 8%				49697	25		
12. Pożyczki 5%:								37. Fundusz na zabezpieczenie kuponów i wylosowanych listów zastawnych				103635	—		
na 36 lat i 10 miesięcy	1534967.13							38. Fundusz na pokrycie kosztów konwersji listów zastawnych				18346	—		
na 36 lat i 4 " "	792989.15							39. Fundusz rezerwow. na opłatę należności powstałych w czasie wojny				1861	42		
na 19 lat i 11 " "	293998.85	2621955	13					40. Kupony podlegające opłacie				209026	96		
13. Przedterminowy spłata 5% pożyczek gotówką		140	37					41. Raty opłacone przed terminem				13563	90		
14. Terminowa spłata 5% pożyczek gotówką		18	72	2622114	22			42. Dopłaty gotówkowe przy konwersji listów zastawnych				24897	—		
15. Pożyczki 8%:								43. Kasa Pomocy i Przechowania Pracowników Towarzystwa				1295	26		
na 28 lat		1070859	65					44. Należności byłych członków Towarzystwa				8971	81		
na 16 lat i 6 miesięcy		160969	90	1231829	55			45. Rachunki Różne				2017	05		
16. Odsetki od pożyczek 5% za lata 1925, 1926 i 1927						326160	—	46. Pozostałość nadwyżki bilans. z r. 1928				2653	—		
17. Pozostałość przedwojennych pożyczek płatnych gotówką						207	—	Nadwyżka bilansowa 1929 r.				18511	03		
18. Raty zaległe od 5% pożyczek z roku 1927 na administrację						1584	87								
19. Raty zaległe styczniowe 1928 r. od 5% pożyczek	4525.68														
Raty zaległe lipcowe 1928 r. od 5% pożyczek	22974.18														
Raty zaległe styczniowe 1929 r. od 5% pożyczek	54888.68														
Raty bieżące lipcowe 1929 r. od 5% pożyczek	79752.66	162141	20												
Raty bieżące lipcowe 1929 r. od 8% pożyczek		27980	75	190121	95										
20. Wydatki zwrotne						1887	06								
21. Koszty konwersji listów zastawnych						16515	18								
22. Koszty emisji 8% listów zastawnych złotych w złocie						2189	25								
23. Kupony od 5% listów zastawnych opłacone przed terminem		2211	60												
24. Kupony od 8% listów zastawnych opłacone przed terminem		38808	—	41019	60										
25. Rachunki różne				1809	55										
Suma Bilansowa				4901469	30							Suma Bilansowa		4901469	30

	w Rublach	kp.	w Złotych	gr.		w Rublach	kp.	w Złotych	gr.
I. Walory na przechowaniu:					I. Deponenci Towarzystwa			737000	—
a) 8% listy zastawne Towarzystwa i dowody zastawowe			737000	—	II. Zobowiązania Towarzystwa z R-ku Walorów do zniszczenia	5300	—	74222	59
II. Walory do zniszczenia:									
a) 5% listy zastawne rublowe zamienione na 5% listy zastawne konwersyjne złote	5300	—	4075	—					
b) 5% listy zastawne konwersyjne złotowe przedst. do przedtrem. spłaty pożyczek			26200	—					
c) 5% listy zastawne konwersyjne złotowe wylosowane i opłacone			1490	17					
d) 8% listy zastawne złotowe wylosowane i opłacone			8300	—					
e) Kupony od listów zastawnych opłacone			26277	42					
f) Kupony odcięte przy wydaniu pożyczek 8% niepodlegające opłacie			7880	—					
Razem	5300	—	811222	59					

WPLYWY I WYDATKI

roku 1929.

10. Amortyzacja inwentarza	Zł.	657.20	47. Wpłaty na koszty administracji i kap. zasobowy	Zł.	57995.25
11. Różnica kursu 5% listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego m. Wilna własn.	"	252.—	48. Odsetki za zwłokę	"	28212.50
51. Koszty handlowe	"	109062.19	50. Dochody różne	"	30007.67
Nadwyżka wpływów nad wydatkami	"	18511.03	49. Jednorazowe 1% wpłaty przy wydaniu pożyczek	"	12267.—
	Zł.	128482.42		Zł.	128482.42

Buchalter (—) L. Rukujżo

ZARZĄD

Towarzystwa Kredytowego m. Wilna

Prezes (—) B. Iżycki-Herman

Dyrektorowie (—) A. Kabaczniak

(—) A. Zasztowt.

Komisja Rewizyjna Towarzystwa Kredytowego miasta Wilna po sprawdzeniu, że dane i liczby pomieszczone w sprawozdaniu Zarządu Towarzystwa za rok 1929 są zgodne z księgami i dowodami i że zestawiony na podstawie tych danych bilans w dniu 31-go grudnia 1929 roku odpowiada rzeczywistości stanowi interesów Towarzystwa, uznała je za ułożone prawidłowo.

1.III. 1930 r.

Komisja Rewizyjna: (—) O. Benistawska (—) L. Gorfinkiel (—) Kowarski I.

Komitet Nadzorczy Towarzystwa po sprawdzeniu sprawozdania Zarządu Towarzystwa za rok 1928 oraz bilansu w dniu 31 grudnia 1929 roku uchwalił: złożyć takowe do zatwierdzenia Zgromadzenia Pełnomocników Towarzystwa.

Zgromadzenie Pełnomocników Towarzystwa z dnia 23-go marca 1930 roku powyższy bilans i rachunek wpływów i wydatków zatwierdziło i rozdisponowało nadwyżką bilansową Zł. 18511.03 jak następuje: na cele społeczne Zł. 1600.—, do Kasy Pomocy i Przechowania Pracowników Towarzystwa Zł. 461.03, na fundusz budowy domu Towarzystwa Zł. 11000, remuneracja w wysokości miesięcznych pborów Zł. 5450.—, Pozostałość nadwyżki bilansowej z roku 1928 w sumie Zł. 2653.— przekazać do funduszu budowy domu Towarzystwa.

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach w Wilnie.

1. Jakób Kopel Wajsblat—Stefańska 33. Zgub. dow. osob. № 8351/9425/VIII p. s. 25 wydany przez Star. Grodzkie 26-IX 1925 r.
2. Mira i Pola Ejgorn—zaul. Literacki 5. Zgub. świadectwo przemysłowe wyd. przez Izbę Skarbową.
3. Władysław Pilnik—Horodelska 20. Skradz. legit. № 10033/9456/III wyd. przez Star. Grodzkie w 1922 roku.
4. Leja Beder—Zawalna 5—12. Zgub. akt uznania obywat. polsk. wydany przez Star. Grodzkie 1922 roku.
5. Marjanna Suzinowiczówna—Przyjaźń 27. Zgub. dow. osob. № 3184/Do wyd. przez Komisarza Rządu m. Wilna 9/III 1927 r.
6. Kononowicz Stanisław—Majowa 30a. Zgub. zaświad. do nakładania kar mandatowych № 130 wyd. przez Star. Grodzkie.
7. Jan Papkiewicz—Słomianka 39—4. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
8. Józef Bryliński—Zawalna 3—15. Zgub. dow. osob. Nr. 567 wyd. przez Star. Grodzkie oraz metrykę ślubną wyd. przez kościół Wszystkich Świętych.
9. Franciszek Kozłowski—Subocz 3. Zgub. pozw. na prawo praktyki lekarskiej wyd. przez W-ł Zdrowia Publicznego w Wilnie.
10. Józef Godwod—Jelenia 12. Zgub. dow. № 7250/8116/III wyd. przez Komisarza Rządu m. Wilna 1923 r. oraz pozwol. na broń Nr. 51510 wyd. Star. Grodzkie 6/VI 1928 r.
11. Marjan Kujszczyk—Wingry 5—1. Zgub. legit. wyd. przez U. S. B. w Wilnie V—1929 r.
12. Bronisław Romański—Ostrobramska 6. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lwów.
13. Adolf Szefer—Raduńska 6—4. Zgub. kartę rzemieślniczą wyd. przez Magistrat, Urząd Przemysłowy 1929 r.
14. Mejer Lew—zaul. Krawiecki 4. Zgub. dow. tożsam. konia serja D Nr. 531862.
15. Jan Abramowicz—Zawalna 24—19. Zgub. zaśw. tymczasowe wyd. przez P. K. U. Wilno.
16. Olimpiusz Bielski—III Polowy zaułek dom Cichockiego. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
17. Szmidi Anatol—zaul. Białe 10—3. Zgub. dow. osob. Nr. 6304/6875 wyd. przez Star. Grodzkie 14-VII 1925 r.
18. Julja Kacenelenbogenówna—Wielka 25—2. Zgub. Index lectionum Wydziału Lekarskiego Nr. 1459 wyd. przez U. S. B. Lekarski W-ł. Rok akademicki 1927/28.
19. Adam Pałeczki—Obozowa 3. Zgub. zaświadczenie z Komisji Poborowej 1927 r.
20. Roman Antonowicz—Dąbrowskiego 10. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
21. Julian Klukowski—Popławska 50—1. Zgub. zaśw. wojsk. wyd. przez 3-ci p. saperów 1925 r.
22. Tadeusz Jasiorski—Zygmuntowska 22. Zgub. legit. studencka wyd. przez Dziekanat Wydz. Lek. U. S. B. 13-IX 1927 r. Nr. 1934.
23. Marjasz Kac—Niemiecka 20—2. Zgub. zaśw. obywat. polsk. wyd. przez Komisję Obywatelską Magistratu m. Wilna przy I Komisar. 24-III 1927 r.
24. Rebeka Chanes—Wileńska 32. Zgub. koncesję na fabrykę wódek i likierów Nr. 9193/2311 wyd. przez Izbę Skarbową w Wilnie 22-VI 1922 r.
25. Michał Suchodymcer—II Rękańszki. Zgub. dow. osob. Nr. 7466/4802 wyd. przez Star. Grodzkie 1924 roku.
26. Jan Stankiewicz—Chocimska 81—2. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno 20-III 1929 r.

oraz legit. „Krzyża Walecznych“ wyd. przez 1 Dyw. Legionów Nr. 10024.

27. Aniela Janowicz—Jakóba Jasińskiego 1a. Skradz. dow. osob. Nr. 5824 wyd. przez Komisarza Rządu m. Wilna 15-X 1926 r.
28. Samuel Rabinowicz—Tatarska 10—6. Zgub. Index Wydziału Humanistycznego wyd. przez U. S. B.
29. Etl Birk—Zawalna 6. Zgub. obywatelstwo wyd. przez Kom. Obywatelską m. Wilna.
30. Lubecki Saturnin-Marcin—Pańska 4—10. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
31. Szłoma Kazimierzowski—Rudnicka 12—1. Zgub. dow. osob. serja B. Nr. 105131 wyd. przez Star. Grodzkie 26-VI 1926 r.
32. Maciej Mozol—Szawelska 6—24. Zgub. kartę zwolnienia wyd. przez P. K. U. Wilno.
33. Leon Biernacki—Nadleśna 15—2. Zgub. dow. osob. Nr. 1375 wyd. przez Star. Wil.-Trockie 18-II 1924 r.
34. Marjan Moszko—Chocimska 19. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. m. Wilno.
35. Jan Łazarewicz—W. Pohulanka 14—19. Zgub. ks. stanu służby oficerskiej Nr. 3. wyd. przez P. K. U. Wilno—miasto na jego imię, jako ppor. rez. 3 p. szwoleżerów.

poza Wilnem.

1. Justyn Pancelej—wieś Zialeski, poczta Wierchnie, gm. głęboka, pow. dziśnieński. Zgubił dowód osob. Nr. 387/428/D wydany przez Starostwo Dziśnieńskie 22 III. 1929 r. oraz pozwolenie na wyjazd do Francji Nr. 20197/Og. Uczep. wyd. przez D.O.K. III w Grodnie.
2. Hipolit Nieścieronek—wieś Ancypera gm. wołkołacka, pow. postawski. Spal. ks. wojsk. rocznik 1896 wydany przez P. K. U. Postawy.
3. Włodzimierz Kublicki—wieś Pasznino gm. Jażnieńska. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1900 wyd. przez P. K. U. Święciany 1924 r.
4. Leon Odlanicki-Poczobutt—Doksyce, Rynek 4. Zgub. dowód osob. Nr. 1707/29 kartę łowiecką 00/208 i pozwol. na broń 254/93 wyd. przez Starostwo Duniłowickie i Dziśnieńskie.
5. Franciszek Krop—folwark Feliksowo, gmina polańska. Zgub. dowód osob. Nr. 1831 wydany przez Starostwo Oszmiański 1924 r.
6. Judel Linicki—Orany, (pow. lidzki). Zgub. ks. tytuniową wyd. przez Monopol Tytuniowy.
7. Władysław Piotrowski—m-ko Korwie, gm. mejszagolska. Zabr. przez władze litewskie dow. osob. Nr. 469/27 r. wyd. przez Starostwo Wileńsko-Trockie V-1927 r.
8. Karol Koch—zaścianek Mejrzycki, gmina niemenczyńska. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1889 wyd. przez P. K. U. Wilno-miasto 1929 r.
9. Jan Trawiński—m-ko Mejszagola. Zgubił ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Włocławek.
10. Michał Markiewicz—wieś Pomusie, gmina podbrzeska. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1904 wyd. przez P. K. U. Wilno.
11. Aleksander Łokuciejewski—wieś Cieleżyski gm. polańska. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1900 Nr. 1250 wyd. przez P. K. U. Wilno-powiat.
12. Kajetan Krupowicz—osada Orany, gmina orańska. Zgub. dow. osob. wyd. przez gminę orańską.
13. Edmund Steckiewicz—p-ta Raduń, pow. lidzki, okolica Zapaśnik. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lida.
14. Kazimierz Litwinowicz—miasto Łyntupy. Zgub. dow. osob. wyd. przez Starostwo Święciański.
15. Józef Szostakowski—wieś Lubiliszki, gm. podbrzeska. Zgub. ks. wojsk. przez P. K. U. Wilno.

16. Fajwusz Swirski—m. Swir, pow. święciański. Zgub. koncesję restauracyjną Nr. 142 wydana przez Izbę Skarbową Wileńską 30.XII.24 r.
17. Marcinkiewicz Stefan—Zgub. dow. tożsamości konia Nr. 553119.
18. Anna Święcicka—Łyngmiany pow. święciański. Zgub. legitym. nauczycielska Nr. 347 wydana przez Kuratorium O. S. W.
19. Mikołaj Misiul—w. Łuczkach gm. norzyckiej. Spal. dowód tożsamości konia Nr. 595094 (T).
20. Józef Kokaro—wieś Przechody, gm. norzycka. Zgubił dowód tożsamości konia Nr. 594357.
21. Bronisław Ilińczyk—wieś Choniakowo, gm. pliska. Zgubił książkę wojskową rocznik 1903.
22. Ignacy Syrewicz—Dzisa, ul. Kościuszki 77. Skradz. dow. osob. Nr. 1071 wydany przez Starostwo Dziśnieńskie w Głębokiem 23.VI.1924 r.
23. Iwanow Bartłomiej—wieś Korzeniki, gm. przebrodzka. Zgub. paszport zagraniczny Nr. 101/29 wyd. przez Starostwo Brasławskie 6.V.1929 r.
24. Adam Fieckowicz—wieś Opleso I, gmina slobódzka, pow. brasławski. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1901 kat. C 2 wyd. przez P. K. U. Święciany.
25. Konstanty Butkiewicz—m. Radoszkowice, ul. Ad. Mickiewicza 23. Zgub. dow. osob. Nr. 968/27 z dnia 20.X.27 r. oraz pozwolenie na broń i kartę łowiecką wyd. przez Starostwo Mołodeczański.
26. Mateusz Skory—wieś Abramowszczyzna, poczta i gmina Wojstomska. Skradz. dow. tożsamości konia serja D. Nr. 641633 wyd. 1928 r. przez Rejonowego Inspektora koni w Mołodecznie.
27. Józef Tonkowicz—okol. Szczepanowice, gm. grauzyskiej. Zgub. pozwolenie na broń Nr. 32793 i kartę łowiecką Nr. 003131 ważne do 1.III.1930 r.
28. Jan Izakiewicz—p-ta Krzywice. Zgub. leg. urzędniczą Nr. 1401/206 wydana przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego I-1929 r.
29. Józef Romejko—Niemenczyn posterunek P. P. Zgub. pistolet autom. „Mauser“ kal. 7,65.
30. Dominik Szablowski—wieś Lipki, gm. polańskiej. Zgubił dowód tożsamości konia serja D, Nr. 502629.
31. Michał Borys—wieś Łozowiki, gmina kozłowska, p-ta Nowodruk. Zgubił dowód osobisty Nr. 6004/233 wyd. przez Starostwo Postawskie.
32. Mowsza Zut—m-ko Ilja, gm. Iłskiej. Zgubił rewolwer kal. 7,65 Nr. 16576.
33. Mieczysław Osietnik—wieś Kisłowszczyzna, gm. N.-Pohoskiej. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P.K.U. Święciany.
34. Mikita Szamrowicz—wieś Bosianki II, gm. jaznieńskiej. Zgubił książkę wojskową rocznik 1893.
35. Marja Żółtkówna—wieś Kościeniewice, pow. wilejski. Zgub. legitym. urz. naucz. Nr. 226.
36. Konstanty Aponasewicz—wieś Czernięta, gm. żodziska. Skradz. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
37. Urbanowicz Antoni—wieś Pilce, gmina żodziska. Zgub. dowód tożsamości konia.
38. Antoni Szostak—Zaborze, gm. chocienicy. Zgub. ks. wojskowa wydana przez P. K. U. Wilejka rocznik 1897.
39. Witold Brzozowski—p-ta Soły. Zgub. dow. tożsamości konia serja D Nr. 655809 Tumasa Feliksa m-ca os. Feliksowo, gm. Soły.
40. Stanisław Wasilewski—Zniszcz. dow. tożsamości konia serja D Nr. 592154.
41. Jan Buko—wieś Łuski, gm. kozłowska, powiat postawski. Zgubił dowód tożsamości konia Nr. 681382 serja D.

42. Polejko Alfons—m-k i gm. Porpliszcz, pow. dziśnieński. Zgub. zaśw. wyd. 27 r. za Nr. 68 przez Komisję Poborową w Głębokiem kat. E r. 1906.
43. Antoni Stefanowicz m-ko Niemenczyn. Zgub. dowód osob. Nr. 150 wydany przez Starostwo Grodzkie 1928 r.
44. Jan Warabiej—wieś Studzienica, p-ta Miadzioł. Zgub. dow. tożsam. konia serja D Nr. 600214 (T) wyd. przez Inspektora Rejonow. koni w Postawach.
45. Horodniczy Adam—p-ta i m-ko Miadzioł Rynek 8. Zgub. dow. tożsam. konia serja D Nr. 599349 (N) wyd. przez Inspektora Rejon. koni w Postawach.
46. Bondarczyk Jan—wieś Jarmaki, gm. Gródek, pow. Mołodeczański. Skradz. dow. tożsam. konia Nr. 679431 wyd. 28-VI 1928 r. przez Inspektora Rejonowego koni w Mołodecznie.
47. Józef Subotowicz—wieś Górne-Rusaki. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1895 wyd. przez P. K. U. Wilno.
48. Łajewski Wacław—Mołodeczno, ul. Mickiewicza 41. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
49. Błażys Kazimierz—wieś Wójkudki, gm. Dzievieniskiej, pow. Oszmiański. Zgub. dow. tożs. konia serja A Nr. 500043 wyd. na im. Jana Surudy m-ca wsi Maciuki, gm. trabskiej, pow. wolożyński.
50. Ignacy Mołozewski—gm. i p-ta Żodziszki. Zgub. dow. tożsam. konia.
51. Antoni Gardziel—wieś Jai, p-ta Druja. Zgub. ks. wojsk. rocz. 1899, wyd. przez P. K. U. Święciany.
52. Aleksander Kist—wieś Kuczy, p-ta Wiazyń, powiat wilejski. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilejka rocznik 1888.
53. Anatoljusz Handurowicz—gm. chocienicy. Zgub. dow. osob. wyd. przez Star. Wilejskie, książka kasy Oszczędnościowej Nr. 754411 oraz świadectwo szkolne wydane przez prywatne gimnazjum w Wilejce.
54. Antoni Jakowuk—kol. Ojrany gm. mejszagolska. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1892 wyd. przez P. K. U. Wilno-powiat.
55. Pachom Gonczar—wieś Kłowsie gminy kościeniewickiej. Zgub. ks. wojsk.
56. Jan Roziel—wieś Możejki, gm. kucewickiej, Spal. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
57. Motuk Fajwe—m-ko Oszmiana. Odwołanie ogłoszenia o zgub. dow. osob. wyd. przez Star. Oszmiański umieszczone w N-rze 1-1930 str. 25 L. 4.
58. Ignacy Michałowski—wieś Ażugiery, gm. solska, pow. oszmiański. Zgub. dow. tożsam. konia serja D Nr. 656042.
59. Urząd gminy postawskiej—Zgub. dow. tożsam. konia Jana Turlo.
60. Czesław Siedlecki—m-ko Holszany pow. oszmiański. Zgubił dowód tożsamości konia serja D Nr. 667304 wyd. na imię Antoniego Kowzana m-ca wsi Lankowszczyzny, gm. holszańskiej.
61. Bolesław Jeleński—przystanek Ponary. Zgub. metrykę urodzenia oraz kartę rejestracyjną z 1907 rocznika wyd. przez Magistrat m. Wilna.
62. Bolesław Węckowicz—m-ko Rakańce gm. rudomińskiej. Zgub. pozwol. na broń wyd. przez Star. Wileńsko-Trockie.
63. Piotr Sawicki—wieś Piłolówka gm. trocka. Zgub. dow. tożsam. konia serja D Nr. 527682 wyd. przez Urząd gm. trockiej 4.XI.29 r.
64. Norbert Mieczkowski—wieś Gowstany, gm. niemenczyńska. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 507311 wyd. przez Rejonowego Inspektora Koni.
65. Józef Stankiewicz—wieś Piłokańce, gm. Małe-Soleczniki. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno-powiat.

66. Gustaw Martusewicz — wieś Panerocze, Olkieniki. Odw. ogłosz. o zgub. dow. osob. wyd. przez Komisarjat Rządu na m. Wilno, umieszczone w N-rze 11-29 r. na str. 379 L. 5.

67. Florentyna Rudolówna — Radoszkowice. Zgub. legitym. urzędnicza Nr. 10 wyd. przez Inspektorat Szkolny w Mołodecznie dn. 7. XII. 1929 r.

68. Chomko Paweł — zaśc. Czerkasy, gminy krewskiej. Zgub. dow. tożsam. konia serja D Nr. 653953. wyd. przez Rejonowego Inspektora koni w Mołodecznie.

69. Jan Rusiecki — maj. Dziwniki, gm. i p-ta Prozoroki. Skradz. dowód osob. Nr. 1183 wyd. przez Starostwo Dziśnieńskie 1924 r.

70. Wiktor Borejko — wieś Narejszy gm. świrskiej. Spal. dow. tożsam. konia serja D Nr. 622663 wyd. na im. Dominika Borejki.

71. Bolesław Jasiński — wieś Czaszhowszczyzna, p-ta Łuczaj. Skr. ks. wojsk. wyd. przez 23 baon K.O.P.

72. Aleksander Warsocki — wieś Drozdy, gm. wojstomska. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1886 wyd. przez P. K. U. Święciany.

73. Bolesław Kosiński — Głębokie Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 558243.

74. Urząd gm. Jody — Zgub. dowód tożsam. konia Nr. 570087 przez Zofję Polczewską.

75. Henryk Kuczyński — zaśc. Makoniszcze, p-ta Kobylnik. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 596211.

76. Bokacz Józef — p-ta Kurzeniec. Spal. dow. tożsam. konia Nr. 646931.

77. Czesław Siedlecki — m-ko Holszany. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 661979 serja D wyd. na im. Stanisława Apanowicza m-ca wsi Bijuciszki, gminy holszańkiej.

78. Chodos Szyfra — Kurzeniec. Spal. dowód osob. wyd. przez Starostwo Wilejskie.

79. Starostwo Dziśnieńskie — Zgub. dow. tożsam. konia serja D Nr. 572337 wyd. przez Stefanję Ciunczyk zam. we wsi Ostrowlany, gm. szarkowskiej.

80. Starostwo Dziśnieńskie — Zgub. dowód tożsamości konia serja D Nr. 557378 przez Aleksego Kozia m-ca wsi Dziereciejka, gminy dokszyckiej.

81. Icek Fidler — p-ta i m-ko Kurzeniec. Spal. dow. osob. wyd. przez Starostwo Wilejskie.

82. Józef Matusewicz — w. Zybaliszki, gm. i pow. święciański. Skradz. 2 dowody tożsam. koni oraz ks. wojsk. rocznik 1895.

83. Urząd gm. Jody — Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 572082.

84. Marja Kaczko — Zgub. dow. osob.

85. Izidor Niewiadomski — wieś Dubowoje II, gm. leonpolska, pow. brasławski. Skradz. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany rocznik 1906.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 1. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 10 — 12 rano.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do „Dziennika Wojewódzkiego” instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Prenumerata wynosi: roczna — 18 zł., półroczna — 9 zł., kwartalna — 4 zł. 50 gr. Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za wiersz milimetrový jednoszpaltowy — 30 gr., o zagubionych dokumentach — 2 zł. 50 gr., w sprawie osób zaginionych — 10 zł., handlowe i przemysłowe — 3 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do oddzielnych Kas Skarbowych na rachunek bieżący Administracji Dz. Wojew Nr. 108 w Kasie Skarbowej w Wilnie.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł. 50 gr.